

MAŠK LIETUVA

NR. 25

Padaria Caieiras

KEPYKLA, MAISTO IR GĖRIMU

PARDUOTUVĖ

SAVININKAI

ONA IR EDVARDAS PAŽERAI

Vila Cresciuma — Caieiras — E.F.S.J. — Est. S. Paulo

DVISAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES LAIKRAŠTIS

Revista Lituana

NOSSA LITUANIA

Diretor Proprietario Responsável:
DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

ADRESAS:

REDAKCIJA IR ADMINISTRACIJA:

RUA VENDA NOVA, 116 - VILA ZELINA
SÃO PAULO

KORESPONDENCIJAI:

CAIXA POSTAL 4118 - SÃO PAULO

KAINA: BRAZILIOJE: METAMS CR. \$ 75,00

PUSEI METU CR. \$ 38,00

KITUOSE KRASTUOSE: DOL. \$ 5

ATSKIRO NR. KAINA: CR. \$ 3,00

VYRŲ IR MOTERŲ RUBŲ SIUVYKLA

Atelier de Modas

ALEXANDER BAGDONAS

Rua Bahia de Marquês 275 - Edifício Conselheiro - São Paulo - Tel. 4-7482

Siuvykla VILNIUS

SAVININKAS JUOZAS KARPAVICIUS

VYRU IR MOTERU DRABUZIAI
SPECIALUS PATARNAVIMAS
PRIENAMOS KAINOS

AV. DUQUE DE CAXIAS, 237 - SÃO PAULO

MAŠINRAŠČIO PAMOKOS

perrašinėjimai ir rotatoriaus darbai.

Prityrusi mokytoja, dėščiusi mašinraštį 10 metų savo mokykloje, duoda privačias mašinraščio pamokas. Akla sistema, išbandytas metodas, priimamas atlyginimas. Pamokos vyksta ir pietų pertraukos metu. Čia pat priimami perrašinėjimai, rotatoriaus darbai ir taisomos rašomosios mašinos

Av. Tiradentes, 1027 "PENA"

VIENTELIAI ATSTOVAI
GARSIOJO VANDENS
LINDOYA

ALAUŠ VARYKLOS COLUMBIA S/A.

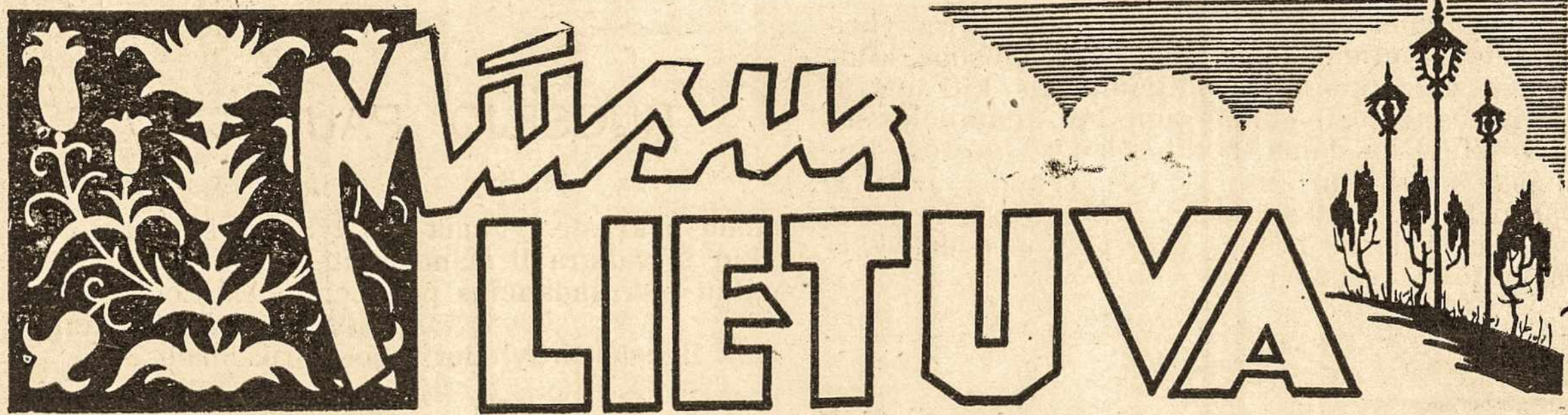
GAMINIŲ PLATINTOJAI

IRMŪS CARRIERI

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas, kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę.
Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

RUA DINO BUENO, 795 a 835
TELEFONES: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal, 3967
SÃO PAULO

DVISAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES LAIKRAŠTIS

1948 (I m.)

São Paulo (Brasil) Gruodžio 4 d. (Dezembro)

Nr. 25

JAVONIS

KULTŪRINIS VAJUS

Prof. Dr. K. Pakštas 1934 m. liepos mėn. Telšiuose, ateitininkų kongreso metu, kalbėdamas apie mokslus einančio jaunimo uždavinius, metė aktualų ir prasmingą šūkį: Lietuvos kultūrinio gyvenimo laikrodį šimtu metų pirmyn pasukti. Lietuva ne tik privalo pasivyti, bet ir pralenkti pačias kultūringas pasaulio tautas. Tai yra būtina sąlyga norint tautai likti gyvai, gyvenančiai taip pavojingoje vietoje. Nei gamtos turtais pasaulio nesudominsime, nei nuo dantų ligi kojų apsiginklavę, nepajėgsime didelių sukrėtimų metu atsispirti šimtus kartų didesniai kaimynui. Gyvenimas rodo, kad sąmingos, laisvę mylinčios, kultūringos tautos negalima geležiniais pančiais sukautis ilgai išlaikyti. Anksčiau, ar vėliau jie truks, o laikinai pavergtiesiems vėl sušvis laisvės saulės spinduliai. Lietuva tuos 22 nepriklausomo gyvenimo metus pilnai pateisino. Tiek pažengė visose srityse, kiek kitos tautos, gyvendamos palankesnėse sąlygose ištisais šimtmečiais nepadarė. Lietuva turi vėl būti laisva, nes ji pati savo geriausių, rinktinių Lietuvos sūnų gyvybių ir kraujo kaina perka laisvę. Sulig Eltos pranešimu, Lietuvoje 1944-1948 metais nelygioje kovoje su priešu garbės kovų laukuose krito apie 20.000 partizanų. Ir toji kruvina kova sustos tik tuomet, kai paskutinis okupantas bus išvytas iš Lietuvos.

Mes, nors ir budami toli nuo tėvynės, tos pačios tautos nariai, negalime likti abejingais Lietuvos tragedijai, ir tik didžiulis kovojančių ir žūnančių mūsų brolių narsumu. Mūsų šventa pareiga įnešti savo dalį į Lietuvos išlaisvinimo darbą, kad pergalės valandai atėjus pridėję ranką prie krutinės galėtume ramia sąžine pasakyti, kad tėvynei atidavėme savo dalį.

Pasižiūrėję į mūsų praktišką veikimą, turėsime pripažinti, kad toli gražu nepadarėme, ar nedarome tiek, kiek reiktų ir galėtume padaryti. Dideli darbai atliekami širdžių, protų ir rankų vienybe. O tos vienybės ir gilesnio atjautimo gyvenamojo momento, kaip tik trūksta. Del neorganizuotumo, mes negalime užsimoti jokių dides-

nių darbų. Norėdami padėti tėvynei privalome susitvarkyti savo namuose. Kiek vyrų, moterų, jaunimo yra neorganizuoto. Kiek lietuvių tėvų nesiunčia savo vaikų lietuvių kalbos pramokti. Šeimoje vartojimas nelietuvių kalbos, mišros vedybos, nepalaikymas kultūrinių įstaigų yra vėžiai, kurie ėda lietuviškos kolonijos kūną.

Pasižiūrėję į lietuviškų laikraščių skelbimus pamatysime, kad jie daugiau verčiasi iš nelietuvių gaunamais skelbimais.

Chorais, menu priauganti karta nerodo didelio susidomėjimo, pasitenkindama džiasais, sambomis, fokstrotais... Galėtume ir daugiau pavyzdžiu suminėti rodančių, kad pergreitu tempu nutautėjame.

Esame Naujų Metų išvakarėse. Organizacijos rinks valdybas, svarstys tolimesnio veikimo planus. Linkėtina, kad tie planai nesiribotų tik eilinių organizacijos reikalų tvarkymu, bet parodytų daugiau iniciatyvos, drąsesnių užsimojimų. Reikia daugiau entuziazmo, didesnio paslankumo, gyvenimo ugnies ir ypač visų solidarumo. Argi dabar laikas skirstytis išėivijoje į senus ir naujus imigrantus, kada tauta veda žūtbutinę kovą? Argi mūs jau tiek daug yra, kad galėtume nuošaliai laikytis ir laidžioti dirbantiems piktos, šmeižiančios, griaunančios kritikos spilkas. Jei būtume vieningi solidarūs, nuoširdžiai dirbdami, pavyzdžiui Vasario 16 minėjimą, tikrai įspūdingą galėtume surengti.

Dar neviskas prarasta ir padėtis nėra beviltiška. Geros valios, pasiaukojusių žmonių yra daug. Bet juos reikia surinkti vienan būrin, suorganizuojant organizacijose aktyvistų grupes, kurie sulig numatytų planų eitų į vilas ir priemiesčius kviesdami vienybės frontan kiekvieną, kuriam dar brangus lietuvių vardas. Platus kultūrinio plano vykdymas, apimančio jaunimą ir senimą yra vienintelė priemonė išlaikyti tautinei

individualybei ir savo tautos gražiasias savybes atskleisti svetimiesiems. Mes nesužavėsime kitataučių savo kolonijos milijonieriais, kiti turi jų žymiai daugiau ir stambesnių, bet kitataučius sužavi lietuviška daina, tautinis šokis, juostos, lietuviški smūtkeliai, payyzdinga spauda, ir t. t. Darbo baras labai platus.

Tad į darbą broliai vyrs į vyrą mūsų garbei ir tėvynės laisvei.

DVISAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES LAIKRAŠTIS

«MŪSŲ LIETUVA» GALIMA ĮSIGYTI SĂO PAULO LAIKRAŠČIŲ KIOSKOSE ŠIOSE VIETOSE:

MIESTE Prie pašto Avenida Săo Joăo
PRAÇA DA SE Viduryje aikštės kioske
SIUVYKLA VILNIUS Av. Duque de Caxias, 237
BOM RETIRO Rua Silva Pinto ir José Paulino kampas.

JOTEIKOS RESTORANE R. dos Italianos, 711
ESTAÇÃO DA LUZ prie įėjimo
ESTAÇÃO DA LUZ prie tilto
CASAS SĂO JORGE R. Săo Caetano, 526 ir 510
MOÓCA prie autobuso 93 sustojimo vietos
VILA ANASTACIO pas platintojus
VILA ZELINA Largo Săo José prie autobuso sust. vietos

Lietuvi, ar jau įsigijei vertingą poezijos knygą

Pietų kryžius

Brazilijoj gyvenančio lietuvių poeto — Venancijaus Ališo — parašyta.

KAINA TIK CR. \$ 10,00

Visos pajamos skiriamos Lietuvių Rašytojų Tremtinių Draugijai:

BRAZILIJŲ kreiptis «M. L.» Redakcijon.

Gerai knygai yra reikalingas geras apdaras

VACLOVAS GERVINAS

atlieka įvairius knygrišystės darbus.

GREIT, PIGIAI, GERAI

RUA IBITIRAMA, 719 — Caixa Postal 4118

Kreiptis nuo 18,30 iki 22 val.

VENANCIJUS ALIŠAS

RUGSĖJO PAUKŠČIAI

Dienų bekraštė lyguma pro tylią, nykią salą —
Į kur šį vakarą ji mano mintį plukdo?
Matau išskrendančius paukščius. Ak, žodį jiems
[sušuktum:
Tiek ilgesio širdy! Bet lūpos virpa, bala...

Mojuodami sparnais, per pilką dangų išsitiesia
Ir nujautimo sunkumu akis prislėgia.
— Pabūk šalia manęs, ant kranto pasėdėki,
Šį paskutinį vakarą čionai pabūkim dviese!

Į priekį ištiesiau rankas. Pažvelk: baikštus šešėlis
Nedrįsta liesti liūdno žiedo. Būsi matęs,
Kaip slepiasi jis už akmens... aplinkui miršta gė-
[lės...

Juodi rugsėjo paukščiai skrenda ten. Tai jie - tie
[patys,
Kurie ant žydinčių šakų lizdą krovė...
Tu pajunti per veidus tekant šiltą srovę.

VENANCIJUS ALIŠAS

REGĖJIMAS

Aplinkui balzganas dangus ir dvi žuvėdrų salos
Ir mėlyni kalnai su šešėliuotu vėjų veidu...
Lig neramių širdies budėjimų ji nusileido
Ir ilsis — marių verksmo iškankintas ir išbalęs.

Po kojų uolą putos vasaros žiedais aptiško,
Tarytum, besiartinančiai nakčiai klotų guolį.
Iš begalinės tolumos staiga dvi žvaigždės puolė,
Nubrėždamos per Zodiako ženklus taką blyškų.

Tos žvaigždės! Veltui tu, nykais šešėliais susisu-
[pus,
Akis tirštu abejingumo nuometu pridengus,
Ir apsimetusia malda bekrutindama lūpas

Praeisi pro mane. Vaivorykštės iškyla lankas —
Matau padangės pakraščiais auksinę tekant sro-
[vę —
Matau: su šypsena tenai viršunėje tu stovi!

TYRLAUKIAIS RŪŠCIAI SUŠVILPĖ VĖJAS

Paparonis

Tyrlaukiais rūščiai sušvilpė vėjas
Ir sniego kalnus suka aukštai,
Užtraukė liūdną dainą vežėjas
Ir užniūniavo kažką gailiai.

Mane daboja, lyg koks erelis,
Lūpas sučiaupęs gudas nuožmus.
Vien tik iš tolo skamba varpelis,
Lyg laidotuvių ženklas baisus.

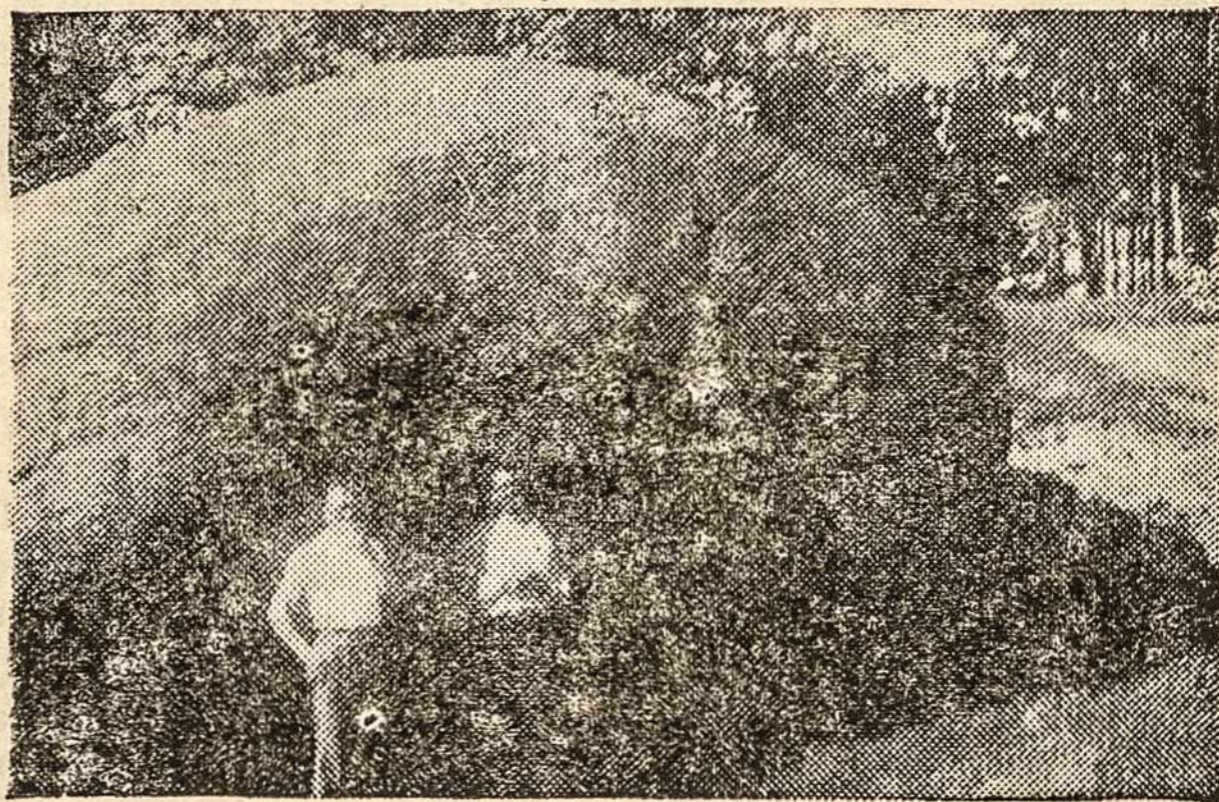
Šarpūs ristieji, kelią pažinę,
Stačiai žiemuosna neša mane,
Liki tu sveika, brangi tėvyne.
Jau nematysiu daugiau tavęs.

Sudiev per amžius, gūžta savoji,
Tarp žalių medžių, vyšnių sode!
Ir tu, mergele mano jaunoji...
Jau nematysiu tavęs, oi ne.

Rankos sukaltos, kardo netekau,
Jaunas pritemo man žvilgesys,
Brangi jaunistė; rusvenio veido —
Ir jus Sibiras greit užgesys.

Nors mano kūną sukalė gudas,
Bet laisvos sielos negal pavergt,
Jūs idealų pasėtas grūdas
Dar milijonus gali sukelt.

Pančiai jau krinta, duokit man kardą,
Leiskit į kovą dar kartą stot,
Brangią laisvužę, tėvelių garbę
Aš pamokysiu, kaip reikia saugot.

Lietuvoj prie Pontuko akmens.

Tautiet!

Ar jau apsisprendei kokią dovaną nupirksi
šeimai ar prieteliui Kalėdų ir Naujųjų Metų
proga?

Jėi dar ne, tai pasek Simo Sraigės pavyzdžiu:

Susimąstė Simas Sraigė,
Nes čia pat Kalėdos.
Nors senieji metai baigias,
Bet didėja bėdos.

O Sraigienė, it gegutė
Nuolat ausį riežia:
— Kuo papuošim mes eglutę,
— Ar kabinsim driežą?

Vaikšto Simas apsiblausęs —
Nemiela gyventi. —
Vakar žmona aiškiai klausė:
— Ką nupirksi šventėm???

Vieni perka limuziną, —
Kiti maišą «dosų».
Žodžiu, kožnas prieš kaimyną
Savaip riečia nosį.

Jonas perka dantų pastą —
Petras ves į kiną.
Igno uošvė liežuvio prasto, —
Jis nupirks jai spyną.

Bet ir Sraigė pasiryžo,
Atėjo į protą.
Padarys šeimai siurpryzą,
kad tik nežinotų.

Jis nupirks dovaną retą,
Tą Simas padarys:

1949 METAMS

“MŪSU LIETUVA”
išrašys.

Nikodemas Žaliūga

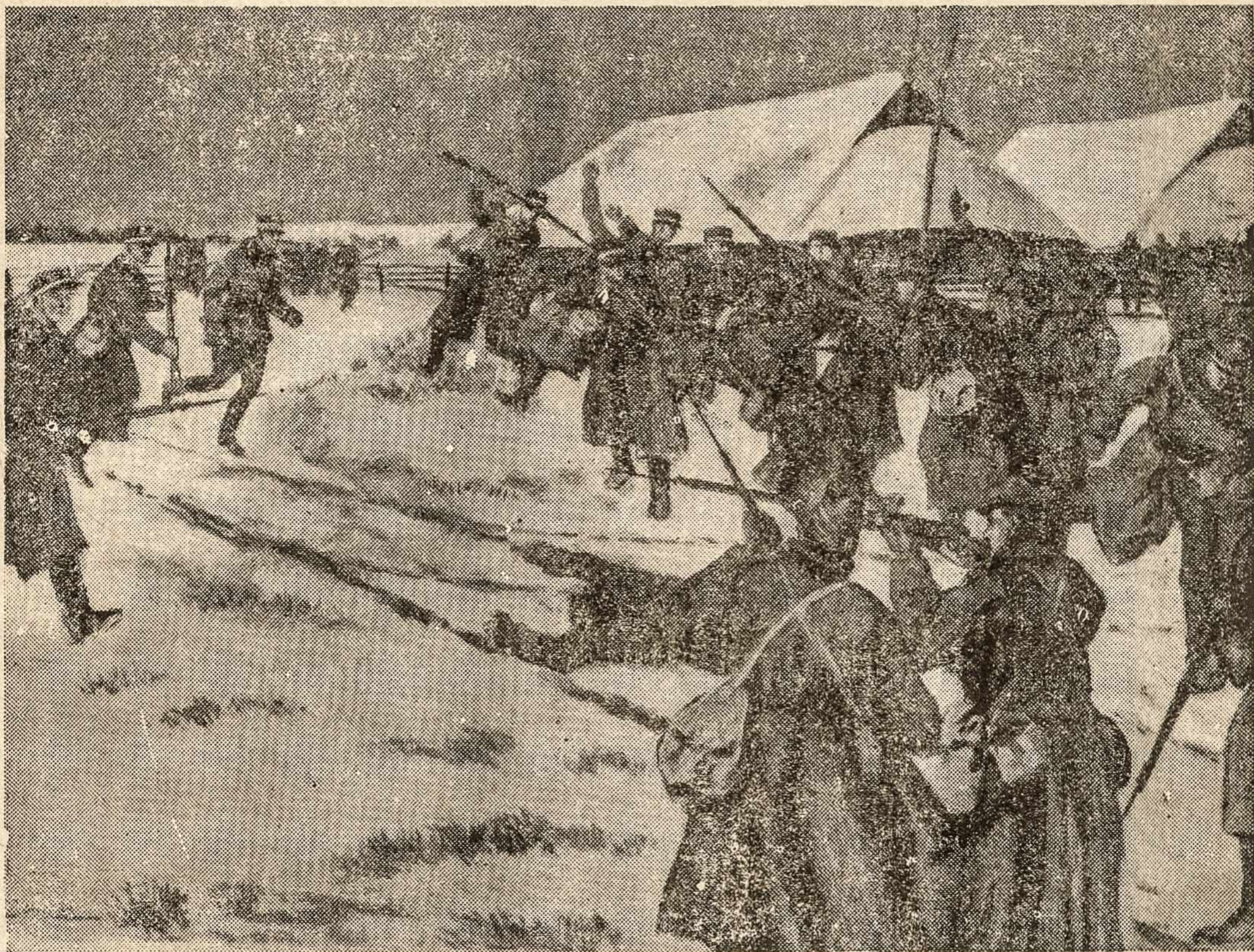

KERENSKIS APIE NUOTAIKAS RUSIJOJE.

Nedaug kas žino, koks likimas ištiko Aleksandrą Kerenskį, buvusį Rusijos premjerą ir vyriausią 1917 metų kovo revoliucijos galvą. Kaip žinome kovo revoliucija nuvertė carą ir bandė įkurti karo nualintoje Rusijoje demokratinį režimą. Šitos revoliucijos nuopelnus dažnai savi-nasi komunistai, tačiau jie joje visai nedalyvavo jau ir dėl to, kad tuo metu Leninas buvo Šveicarijoje (jį tik vėliau patys vokiečiai parvežė į Rusiją), Trockis New Yorke, o Stalinas skaldė mal-kas Sibire. Tik tai spalio mėn. 1917 m. komunistai pradėjo pilietinį karą prieš Kerenskį, kai ca-ro režimas jau nebeegzistavo.

Kerenskis revoliuciją pralaimėjo. Pasisėkė pabėgti į Angliją, kur išbuvo ligi 1940 metų, kai persikėlė į Ameriką, kur gyvena ligi šiolei. Nėra abejonės, kad Kerenskis sudaro daug rūpesčių

kis sako, kad Amerikos politikai turėtų stengtis išaiškinti Rusijos liaudžiai, kad Jungtinės Valstybės neremia despotizmo ir kad stovi liaudies pu-sėje jos kovoje su brutalia komunistų partijos diktatūra. Aleksandras Kerenskis sako, kad mili-jonai Rusijos žmonių velka nepakeliamą vergų jungą. Vieni marinami koncentracijos stovyklose, kiti sugrūsti į barakus fabrių rajonuose. Pats faktas, kad iš 180 milijonų rusų tik 6 milijonai priklauso partijai — vadinasi tik 3% iškalbingai liudija rusų tautos nuotaikas. Atsimintina dar, kad beveik 90% visų komunistų sudaro valdininkai ir karininkai, kurie įsirašė į partiją ne dėl idejos, o iš reikalo — dėl duonos kąsnio. Paradoksas: komunistų "rojuje" Rusijoje — sutinkame žemiausią komunistų nuošimtį iš visų Europos kraštų. Kurkas aukštesnis komunistų nuošim-

Lietuvos kariai mūšyje su lenkais.

Kremliaus viešpačiams, kurie norėtų jo nusikratyti, kaip nusikratė Kutijevo, Trockio ir kitų. Tais gerai supranta ir pats Kerenskis. Faktas, kad tebėra gyvas lig šiol, rodo, kad Kerenskis yra pakankamai budrus išvengti ilgosios NKVD rankos.

Kerenskis vadovauja plačiam šnipinėjimo tinklui pačioje Rusijoje ir jos užimtuose kraštuose. Jis turi tikslių žinių apie įvykius anapus "geležinės uždangos" ir todėl jo pareiškimai susilaukia daug dėmesio oficialiųjų Vašingtono sluoksnių.

Nesenai duotame spaudai interview Kerens-

tis Italijoje, Prancūzijoje, Belgijoje, ir t. t. Tai vaizdas "rojaus" laimėjimų ir laisvių rodiklis.

Kerenskis aiškina: "Tik mažytė žmonių dalėlė Amerikoje ir kitur turi nuovokos apie tikrąją rusų tautos nuotaiką. Esu nuolatiniame kontakte su mano tautiečiais, kurie išstruksta iš Kremliaus ponų nagų. Visų jų pirmasis troškimas — tuoju sueiti į santykius su anti-komunistiniu judėjimu. Jie man garantuoja, kad pačioje Rusijoje sabotazas veikia visose srityse. Pogrindinis prieškomunistinis judėjimas leidžia laikraščius, kurie akcentuoja tautos valią. Viename jų, įvar-

dintame "Laisvasis Žodis", (gegužės mėn. 1948 m.) skaitome: "Rusijos liaudis niekad nesusitaikins su komunizmu. Kova truks tol, kol su šaknimis išrausime šitą vėžį. Rusų tauta kovos prieš komunistų valdžią visais būdais ir visur; miestuose, provincijoj, vilose, kaimuose, universitetuose ir pradžios mokyklose, sėdama pasipriešinimo ir laisvės sėklą".

Kerenskis sako, kad amerikiečiai menkai tenusivokią apie rusų tautos priešimąsi bolševikų režimui. Revoliucinė Ukrainos karinomenė skaitanti 200.000 vyrų, o jos štabas Karpatuose. Lietuvoje partizanų kariuomenė susidedanti iš 35.000 vyrų, kurie atkakliai priešinasi okupacinei rusų kariuomenei.

Kaip būdingą faktą, Kerenskis nurodo Stalino taktiką 1941 m., vokiečiams įsiveržūs į Rusiją. Stalinas gerai jausdamas tautos nuotaikas, stropiai ėmė šalinti iš viešojo gyvenimo visas komunizmo apraiškas. "Draugas" buvo pakeistas "broliu" ir "seserimi". Buvo uždaryti komunistiniai antireliginiai laikraščiai ir atidarytos, dar likusios nesugriautos, bažnyčios. Pats Stalinas prasitaręs vienam užsienio korespondentui; "Rusai nekariaus už Staliną, nė už komunizmą — jie kariaus gindami savo tėvynę".

Dėja, karo audrai laimingai praūžus, Stalinas eina senuoju keliu. Bet laikas dirba jo nenaudai. Milijonai rusų karių pamatė kaip gyvėnā žmonės laisvuose kraštuose. Kol kas jie dar neša komunistų jungą, bet ar ilgam?

Kokia į vergiją atsirėmusi imperija išgyveno ligi mūsų dienų? Kur jos šiandien?

Panašus likimas laukia ir mongolų imperijos, pastatytos aut kaukolių kalnų ir palai komos NKVD botago.

Tenka priminti, kad Kerenskis tebėra persiėmęs rusų imperializmu ir ukrainiečius su lietuviais įtraukia į "rusų liaudį". Kiek esama pagrindinio veikimo pačioje, Rusijoje, to jis nepasako: ak rusas iš seno įpratęs jausti ant savo kailio nagaiką — caristinė ji, ar komunistinė, skirtumas ne toks jau didelis.

Kelios Pastabos

Jeigu kas paklaustų, kuris "Mūsų Lietuvos" Nr., turinio atžvilgiu yra gražiausias, drąsiai atsakyčiau; kad 24. Tik įspėju, ne dėl iliustracijų (gražios ir jos), ne dėl parinktos medžiagos. Ne!

Mane (tikiu ir daugelį) nustebino 16 pusl. tilpęs atsišaukimas: „Į Brazilijos Lietuvius. Tautiečiai!“, ryšium su paskelbta rinkliava Lietuvos Raudonajam Kryžiui Vokietijoje, broliams tremtiniams sušelpiti. Tai gražus mostas.

Antra. Mano manymu, kad šie kilnūs asmenys ir tos garbingos organizacijos, kurios yra paminėtos atsišaukime, savo kadencijos neturėtų užbaigti tarpe lapkričio mėn. 21 d. iki gruodžio mėn. 13 d.

Manau, jog šios rinkliavos organizatoriai, nustatydami tokį trumpą laikotarpį aukoms sukelti, vadovavosi apskaičivimui; kad aukos brolius lietuvius Europos tremtyje turėtų pasiekti dar prieš Kalėdas ar Naujuosius Metus! Taip!

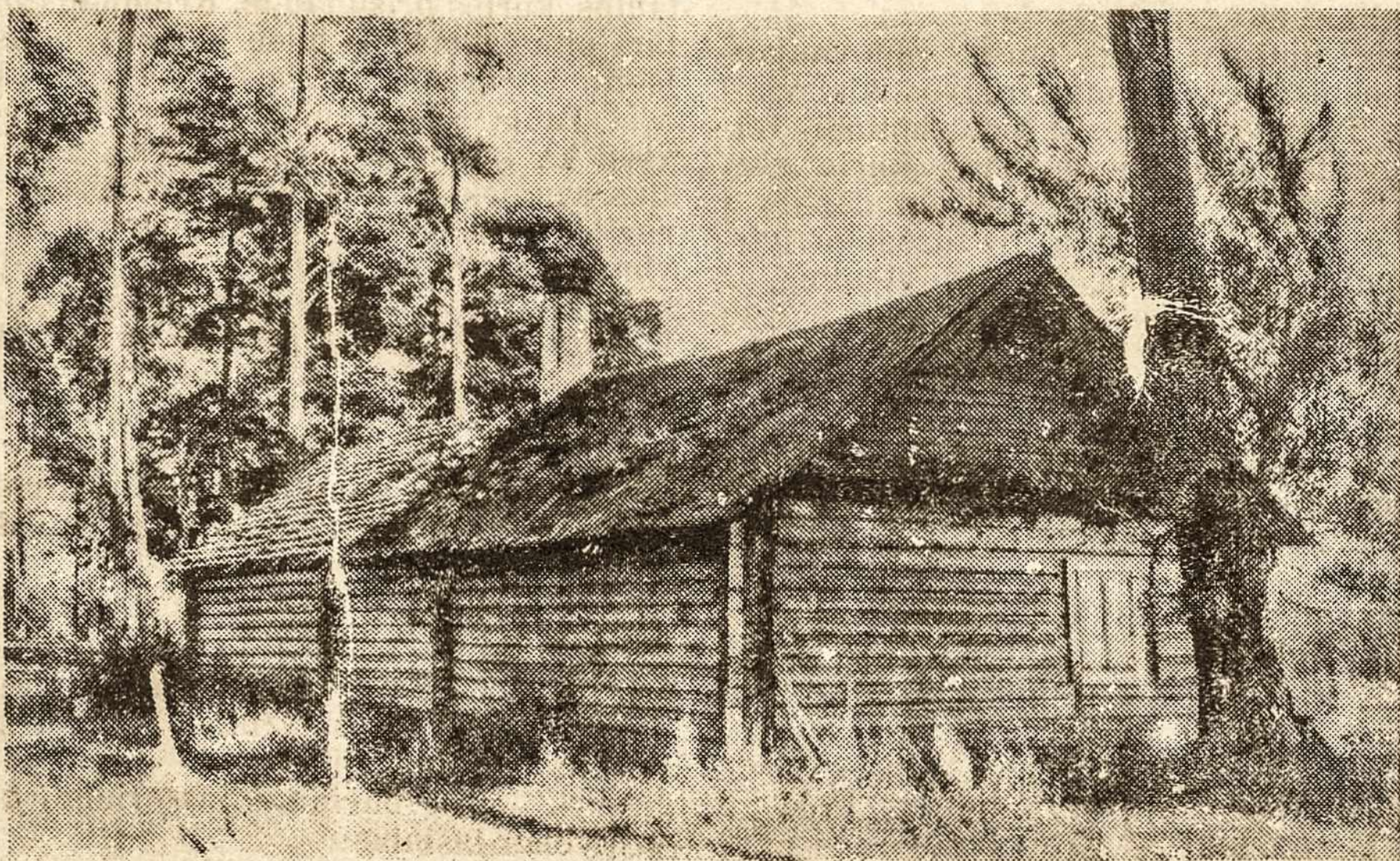
Tačiau žinokime, kad su šių metų pabaiga, toli gražu, nesibaigs lietuvių tremtinių bado ir vargo kelias. Ne! Kiekvienas plačiau ir sveikiau galvojantis lietuvis aiškiai pasakys; jog Naujieji (1949) Metai tremtinių naštos ne tik, kad nepaleugvins, bet priešingai — pasunkins.

Todėl yra būtina, kad šios organizacijos ir asmenys, kurie sutiko aukas priimti iki š. m. gruodžio 13 d., savo labdarinių durų neužtrenktų terminui atėjus, bet tą kilnų šalpos darbą tęstų ir ateityje. To iš mūsų visų reikalauja ne tik rimtas momentas, bet ir mūsų, kaip lietuvių pareiga.

Tautiečiai! Turėkime žmonišką ir duosnią ranką.

* * *

"Mūsų Lietuvos" 24 Nr. gerb. K. K. Lizdeika straipsnyje "Kas tuojau darytina "nagrinėja ir perša būdą, kaip lietuvis turėtų būti įregistruotas ir įmetrikuotas, ryšium su Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Konstitucijos projektu ir tą

Kaip gera ir malonu, tėviškės kampelius prisiminti.

Žiemos vaizdelis.

projektą įgyvendinus. Mintys gražios ir praktiškai įgyvendinamos.

Tačiau noriu pacituoti minimo straipsnio pabaigos sakinį:

“Iš viso geriau būtų, kad tiek laikinasis seimas (VLIK) tiek laikinoji vyriausybė iš Vokietijos griuvėsių persikeltų kitur, sakysime į Angliją arba Š. Ameriką, nes tik tenai, greičiausiai, mūsų likimas bus išspręstas. Be to, berods, Š. Amerikoje yra “išalęs” Lietuvos aukso fondas, kuris pripažinus laikiną vyriausybę, jos galėtų būti ir naudojamas...”

Būkime akylūs. Žinokime, kad blogas šeiminkas tasai, kuris gyvena ir ramina šios dienos ištekliais ir vargais.

O ateitis? Sutinku, kad mūsų vadovaujantiems veiksams, vedantiems Lietuvos išlaisvinimo bylą, be Tėvynės meilės, aišku, būtinai reikalingas ir centas. Betgi, jeigu mes, kurie esame padarę “invaziją” (nuo seniau ar dabar) į Amerikas, Angliją, Australiją ir turėdami tvirtesnę pagrindą po kojomis, būsime vieningi ir verti lietuvių vardo, tai savaimę išsispręs ir lėšų klausimas tai kovai vesti iki pergalės.

Juk ir gerb. K. K. Lizdeika, kalbėdamas apie išdalinimą būsimų lietuviškų pasų ar tam panašiai ir išleidus Tėvynės išlaisvinimo paskolą, jau nurodo būdą toms lėšoms sukelti.

O tie keli auksinukai lai ir toliau saugiai sau guli.

Juk Tėvynę reikės atkurti iš pelenų, o tada ir santaupos pravers.

Vyt. Vandenis.

AL. GINTAS

Liúdnos šypsenos

Savo metu, Nepriklausomoje Lietuvoje, buvo išleistas administracinis potvarkis: pavargėliams, ubagams ir kitiems lazdu, naginių, terbu bei kitų ubagiškų rakandų savininkams bei užlaikytojams išmaldos leidžiama prašyti tik kartą savaitėje!

Nežinau ar šis “fašistinis” (žodis kabutėse) potvarkis būtų pravartus dabartyje. Manau, jog ne! Nes einant L. T. S. R. iškamšų konstitucija, tautos, kurios prisiglaude. Kremliaus paunksmėje, turi pilną laisvę ir teisę į darbą, poilsį ir... mintį. Išėitų jog ir ubagų klasė turėtų išnykti.

Tačia ateinančios žinios iš Tėvynės sako visai ką kitą. Susidaro vaizdas, kad ir raudonosios armijos karininkai enkavedistai, kurie Kalvarijos valsč. Susnykų kaime darė kratas pas vietas ūkininkus, labiau yra suubagėję ir išalkę, kaip kad buv. M. Lietuvos ubagėliai. Pavyzdžiui, jei mano motina kokiam ubagai įduodavo duonos riekę sutepta sviestu, tai, žiūrėk, nevidonas sviestą sulaižo, o duoną bus numetęs kur už durų vištoms dabaigti.

Tuo tarpu minimoje vietoje, (ir dar karininkai!) pasivarę perinčią žąsį šalyn išgėrė papečius kiaušinius!...

* * *

Šiandieną Tėvynės broliui ir okupantui primintini šie tiesos satyriniai žodžiai, kurie, it poteriai kartojami anapus:

— Jei aš būčiau diktatoriumi, tai kasdieną valgyčiau lašinius.

— Jei aš tapčiau diktatoriumi, tai pasivogčiau 100 (žodžiais “šimtą”) Rb. ir... pabėgčiau.

Tai žodžiai, it balzamas, it neklaidingas VKS(b) Trumpas Istorijos Kursas, kurie buvo, yra ir bus nužmoginto žmogaus siekiu vergovės jungą velkant.

Vaizdingumo dėliai, įsidėmėtini demobilizuoto raud. armijos majoro žodžiai pasakyti vienam Kauno m. gyventojui, 1947 m. gruodžio mėn. 15 d.

“Kariavau, kiek galėjau, valgiau, kiek pavogiau, medalių panešti negaliu, nes nuo bado kojos linksta, o už tuos medalius nieko negaunu, nes apie kokį nors atlvginimą rašo tik laikraščiai” (BDPS Nr. 4/5).

Manau, kad nesupyks minėtas majoras, jei aš pridursiu poeto Juozo Tysliavos, “Vienybė” 32 Nr., 1948 m. įrašytus žodžius:

“Nesistebėkime, jeigu netrukus jie tais medaliais pradės puoštis iš užpakalio”...

* * *

Atsimenu, kaip 1940 m. kovo mėn. Vilniuje, Tiltu g., viename bare, susitikau “Sukaustyta Latra” Joną Marcinkevičių, tai pamenu gan gerai, kad už alų apmokėjau aš, bet kad būtų buvęs be batų, tai ne.

O šiandieną, prašau, kaip jis verkšlena “Tiesos” redakcijoje:

“Ar jūs manote, kad tai, ką aš priteplioju “Tiesoje” yra verta mano sudriskusių batų?... Cha... cha... cha... Čia ne Marcinkevičius rašo, tai kažkoks dvasios nuskurėlis, susmirdėlis, atsi-prašau už žodį... Aš, raudonosios armijos karininkas, tėvynės karo dalyvis, nužygiavęs galingą kelią nuo Oriolo ligi Vilniaus, aš tarybinis rašytojas Jonas Marcinkevičius, garsenybė... Bet ką padarė iš manęs, kai aš grįžau į tėvynę? Nuskurino... Sunaikino Marcinkevičių... Girtuokliu padarė... Ne draugai. Mano dalia yra šuniška, reikalas kiauras, jūs matote tai iš mano suplyšusių batų. Aš pavydžių ttems, kurie šiandien sėdi kalėjimuose: jie yra laimingesni už mane. Jie ir mirdami yra laimingesni...” (“Aidai”, Nr. 12, 1948 m.)

Dabar, kaip kad “Aidai” rašo, tas pats suplyšusių batų savininkas Jonas Marcinkevičius Vilniuje, Tiltu g. atidarė smūklę. Protینگai padaryta. Smūklėje galima prekiauti ir basam. Antra — nereikės kitų prašyti apmokėti sąskaitos, o galės pats lakti iki pažaliavimo. Linkiu:

— Į sveikatą!

P. DEVENIS.

Svetimi Arimai

Lietuvio tremtinio nuotaikos Anglijoj.

Išsisklaidė tamsūs debesys ir lietus nustojo lijęs. Ilgai lauktoji saulė vėl pasirodė dangaus mėlynėje. Per visą žiemą šalčio ir lietaus kankinta žeme atsibudo ir pasipuošė nauju pavasario rūbu. Sužydėjo pavasario gėlės, vyturėlis laukuose sveikino artoją. Švelnutis vėjas glostė medžių šakas, kuriose varnėnai švilpavo.

Artojas Juozas nejautė pavasario džiaugsmo svetimoje žemėje, kuris buvo juntamas savo tėviškės arimuose. Ir šiandien jis išėjo svetimos žemės arti. Pora gerai nupenėtų arklių, prunkšdami ir galvomis muistydami, lengvai traukė plūgą. Žingsnis po žingsnio ėjo pirmyn, visai nejausdami sunkaus plūgo svorio, kurį Juozas vos pakėlė. Vertė vagą po vagos. Visas arimas margavo žuvėdromis ir kitais paukščiais, kurie krykšdami, sparnus išskleidę, veržėsi vienas pas-kui kitą į naujai suverstą vagą kirmelių ieškoti.

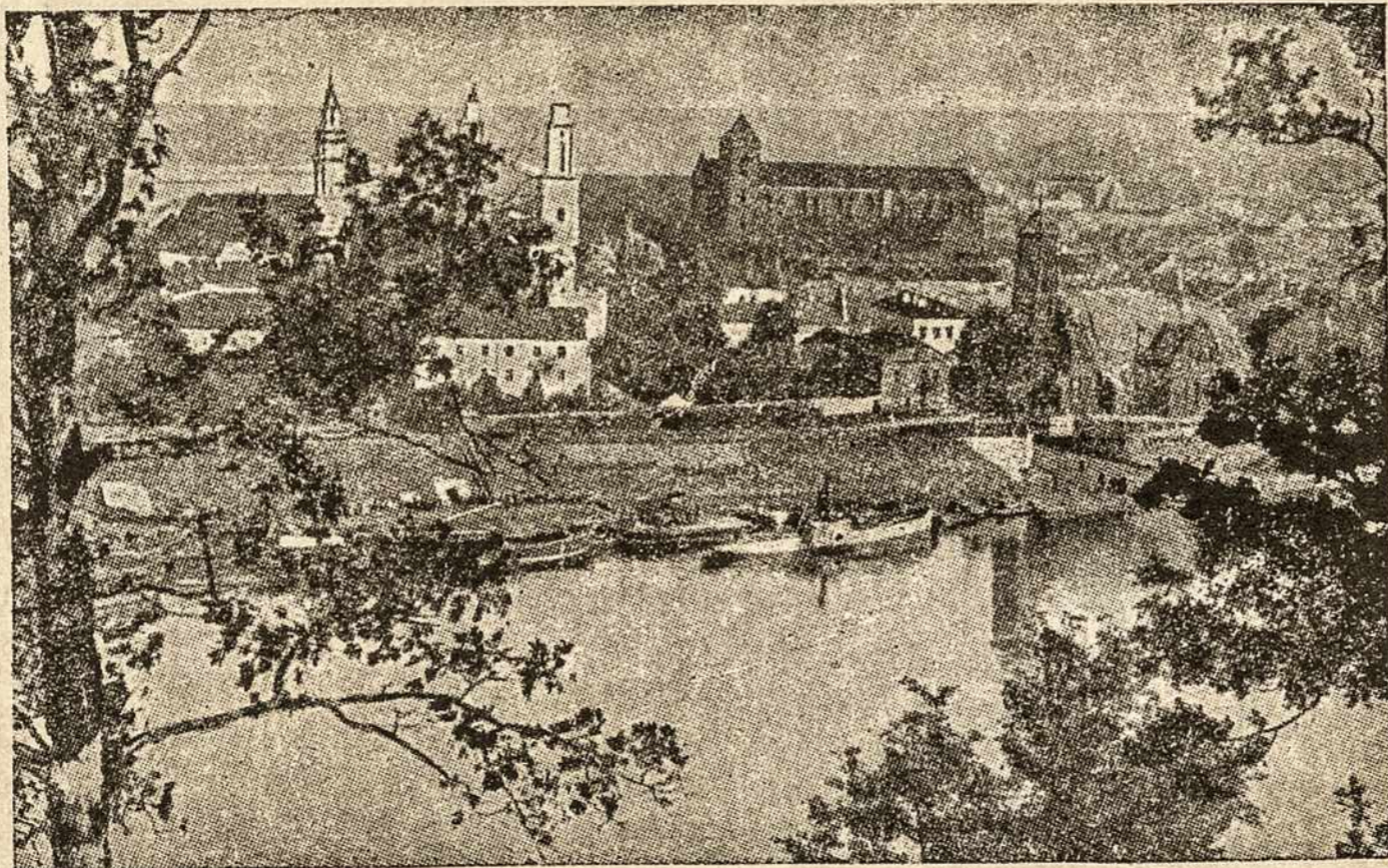
Na, bėri, ap: — trinktelėdamas vadelėmis, šūktelėjo Juozas arkliams. Arkliai vieną žingsnį paspartino, bet toliau ir vėl lėta žingine ėjo.

— Tai nenorit manęs klausyti — kalbėjo Juozas arkliams. — Nesuprantat lietuviškai? Bet angliškai aš dar neišmokau kalbėti. —

— Ei, stop! — šūktelėjo Juozas arkliams. Šie sustojo. Grižtelėjo galvas atgal, pasipurtė, lyg būtų nuo pečių kokią sunkią naštą numetę, suprunkštė ir nuėjo galvas. Juozas nusiėmė kepurę, pakabino ant plūgo rankenos, nusišluostė bėgantį nuo kaktos prakaitą, išsiėmė iš kišenius laikrodį, pažvelgė į jį ir lėtais žingsniais priėjo prie arklių. Paplojo jiems per sprandus, paglostė galvas, apžiūrėjo pakinktus ir šypsodamasis tarė:

— Nenusiminkit bėrukai. Greitai eisime pietų, ir gausite gerą porciją avižų.

Juozas atsisėdo ant plūgo, išsiėmė iš kišenius dėžutę, užsidegė cigarėtę, patraukė vieną, kitą dūmą, parėmė rankomis galvą ir atsiduso. Jo visą dienos nuotaiką drumstė vakar gautas iš tėvynės laiškas. Nors jau dešimtį kartų buvo jį skaitęs ir visą atmintinai žinojo, bet vėl nedrąsiai ištraukė iš kišenės melsvą voką, išėmė pa-

Kauno vaizdas iš Linksmadvario.

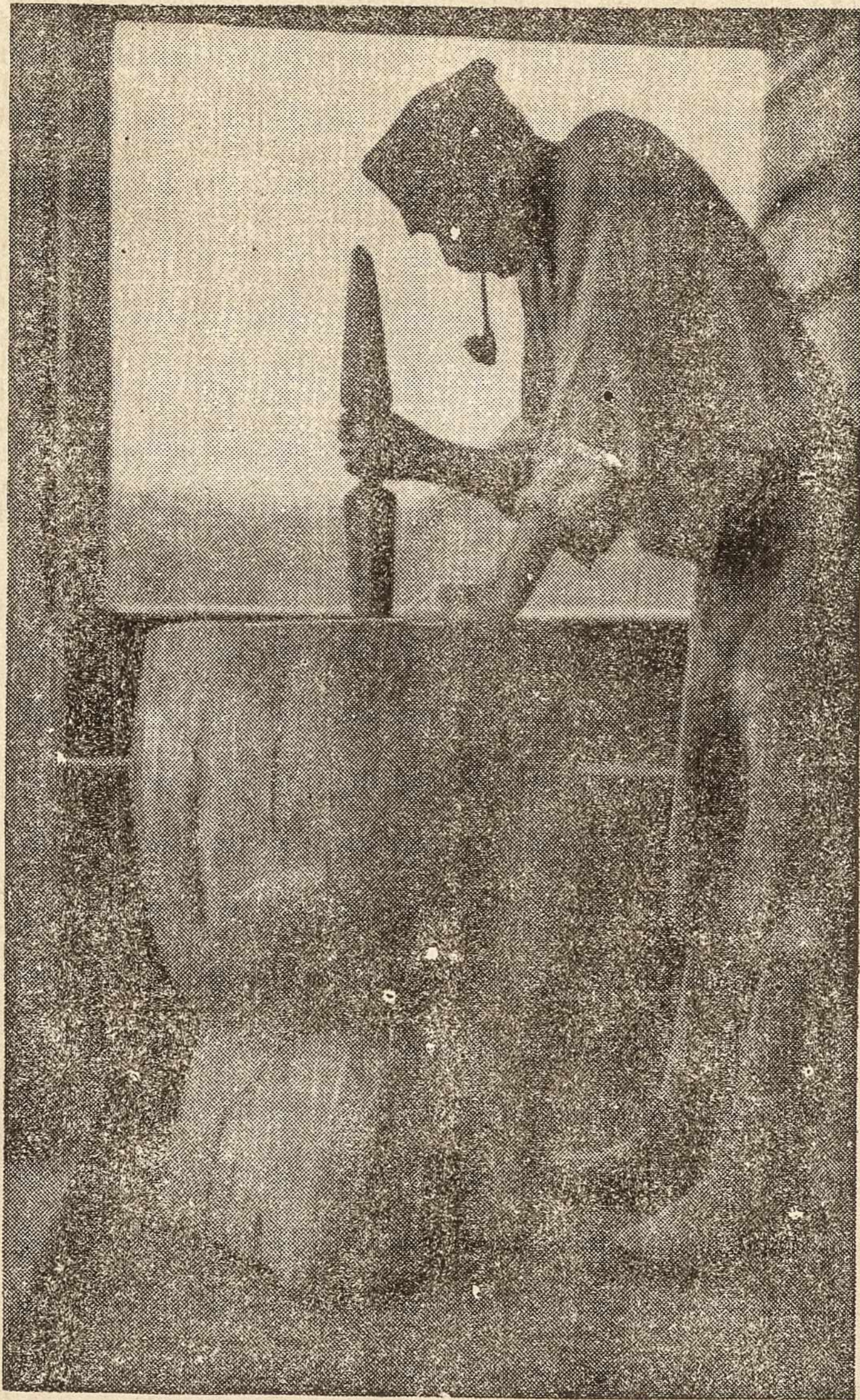
prasto sąsiuvinio lakštelį ir pradėjo skaityti.

“Mielas brole. Jau ir pas mus pavasaris. Laukai puošiasi žiedais ir švelnus vėjelis glamonėja mūsų mylimą žemelę. Tėvelis pradėjo arti laukus, bet kiekvieną kartą, grįždamas iš lauko skundžiasi negalavimu, arba nušluostęs ašarą pasako: «Nėra sunaus, kas mane pavaduos? Aš ir vagas nebesuariu tokias gražias, kaip Juozas suardavo...»

Toliau nebeskaitė, nes žodžiai kurie atėjo iš gimtosios žemės, giliai smigo širdin. Jo akys

kia audra, kuri siaučia visą laiką ir kuri kasdien vis giliau ir giliau skverbiasi į tremtinio širdį, norėdama užgesinti tėvynės meilės žiburėlį, atsi-vežtą iš gimtųjų namų židinio. Bet ne! Tegul ir ledas sukausto mano kūną, bet širdyje visvien degs tėvynės meilės ugnelė — mostelėdamas ranka tarė Juozas.

Jis prisiminė paskutinę 1944 metų dieną tėviškėje. Prisiminė arimus, tiesias lygias vagas, ir ant ežios sėdintį linksmą tėvo veidą. Ir vieną dieną dangus sužėravo ugnimi. Karo audra, nai-

Lietuvoje pasitaiko dar ir šitokių kruopų malyklų, kurios jų šeimininkui teikia malonumo

užsimerkė ir ašara, kaip perlas, į svetimą arimą nukrito. Laiško žodžiai vėl gražino į tėviškės arimus, gimtuosius namus, kur tėvas, motina ir sesuo laukė jo sugrižtančio.

— Švelnus pavasario vėjelis glamonėja mylimą mūsų žemę — rašoma laiške. Bet koks čia vėjas glamonėja žemę? — kalba sau Juozas. Ar gi galima šitas šaltas ir lietumi sudrumstas vėjas pavadinti švelniu? Ne! Tai ne vėjas, bet kažko-

kindama visa, kas žmonių buvo sukurta, artinosi prie tėviškės. Žmonės, siaubo apimti, paliko namus ir bėgo tolyn į vakarus, kur laukė nežinomas vargas. Visi vieškeliai buvo užtventki pabėgeliais ir vokiečių kariais. Juozo tėvas nebėgo. Jis negalėjo palikti prakaitu aplaistytos žemės ir bėgti, bėgti pasiėmus tik krepšį.

— Liksime čia ir niekur nebėgsime — tarė Juozo tėvas vieną dieną kai jau šūviai girdėjosi

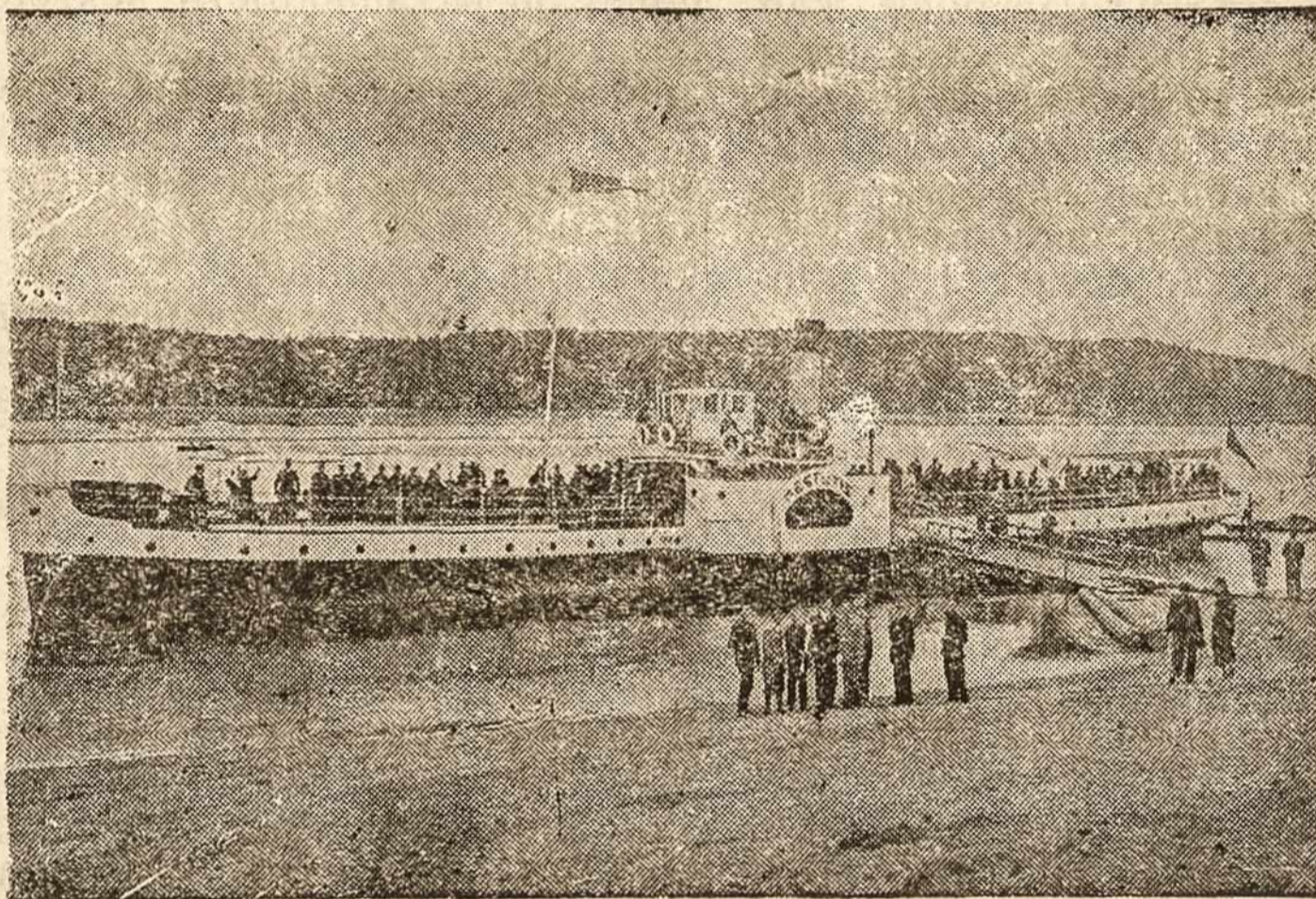
DAINUOJANČIOS ŽUVYS

Nuvykęs Batticalon, Ceilone pirmiausia išgirsi pasakojant apie dainuojančias žuvis. Kada vietiniai pradeda apie šį reiškinį pasakoti, atrodo viskas labai paprasta. Bet kai pradedi interesuotis jie prideda kelias sąlygas. Pirmiausia pasako, kad galima stovėti krante ir klausytis; paskui, kad tai turi būti nakties metas; o naktis turi būti visiškai tyli. Ir tuojau prideda — kad būtų nelietinga. Paskiausia pasako, kad mėnulis turi šviesti; ir kuo

šviesiau, tuo geriau. Galop dar prideda, kad geriau nestovėti krante, bet laively, ir dar įkišus galvą į vandenį.

Batticola yra linksmas žuvininkų kaimas Ceilono saloj. Jis yra apsuptas ežeru ir tiltu susijungia su žeme. Žuvis turi savo koncertus šito tilto apylinkėje.

Gražią kovo mėnesio naktį, kada nė vienas lapas nejudėjo, o mėnulis ramiai plaukė, aš pa-

Nepriklausomoj Lietuvoj iškylaudavo garlaiviais Nemuno upyne

už 10 klm. — O jei reiks mirti, tai mirsime savoje žemėje.

Ir Juozas liko tėviškėje. Frontas vis artėjo. Vieną dieną užplūdo vokiečių kariai plėšdami turtus ir jaunus vyrus varydami apkasų kasti. Su visais ir Juozas buvo išvarytas.

— Pasitaikys proga — pabėgsiu — galvojo Juozas varomas iš namų. Pro Žemaitiją, Klaipėdą, Rytprūsius kasdien vis tolo nuo savo namų. Tėviškė buvo naujų okupantų rankose. Nuvaręs, išalkęs, apiplyšęs, granatoms sprogstant pro degančius miestus, ėjo vis tolyn į vakarus, tikėdamasis pabėgti iš paskui slenkančio mirties šešėlio.

Ir vieną pavasario rytą svajonės išsipildė. Atvyko anglų kariai. Karas baigėsi. O Juozas vienok uebegali grįžti tėvynėn prie surūdijusio arklo į derlingus laukus. Po trijų nuobodaus tremtinio gyvenimo metų išvyko Anglijon prie taip mėgstamo lauko darbo.

— Py-py-py! — pasigirdo švilpukas iš sodybos. Juozas pašoko. Kas tai? Argi jau pietūs? Nejaugi taip ilgai sėdėjau ir savo mintimis keliavau po taip artimą praeitį?

— Opa berukai! Dar vieną vagą ir pietūs. Arkliai pasijudino. Aplinkui buvo vieni svetimi arimai.

sisamdžiau laivelį. Irklininkas pripažino kad naktis buvo ideali ir patvirtino, kad jis mane nuves į tris vietas kur žuvis linksmi dainuoja. Kai jis plaukė tolyn, aš pradėjau ramintis, jei ir tas tvirtinimas nueitų niekais, vis tik ramu yra laively tokią gražią naktį.

Laively buvo tylu ir tik girdėjosi švelnus irklo vandens teškimas. Po kiek laiko irklas sustojo judėjęs, o naktis — mirtinai rami. Staiga išgirdau garsus; atrodė, kad metro gilumoj ir maždaug 10 metrų tolumoj nuo mūsų laivelio. Neužilgo panašūs garsai buvo girdėti iš kelių vietų, arti kitos laivo pusės. Koncertas prasidėjo. Sėdėdamas klausia naujų garsų, kurie tikrai iš vandens ėjo. Mes buvome maždaug 200 metrų nuo kranto. Pirmiausia pasigirdo storas boso tonas. Paskui garsai atrodė aukštesnio tono, bet dar boso. Po minutės išgirdau tenorus, pradžioj tykius, bet vėliau aiškesn us. Drebantys garsai buvo iš toli girdėti. Stiprios boso gaidos darėsi kaskart aiškesnės ir atrodė labai arti. Kiekviena gaida buvo trumpa, nedaugiau kaip dviejų, ar trijų taktų.

Klausiaus atsidėjęs. Irklininkas man padavė irklą; vieną galą įkišau į vandenį, o antrą — prie ausies priglaudžiau. Tas man padaugino garsus, bet nepagelbėjo susekti jų kilmės. Kai stiprus bosas atrodė, kad ėjo man iš po kojų įtariau, kad buvo nuo lentų iš laivo dugno. Bet šitas mano įtarimas pasirodė nepagrįstas, nes tuo pačiu metu, iš visu pusių buvo girdėti 20 ar 30 garsų. Tie gar-

sai buvo toki, kurių aš niekad nebuvo girdėjęs. Tas gilus bosas atrodė panašus į kurksėjimą ar kriokimą. Bet nebuvo, nei vienas, nei antras, turintis ypatingą skambėjimą. Aiškiausios aukštosios gaidos priminė man, kad lyg kažkas pūstų dudą labai toli saloje; ir atrodė, kad tai buvo aidas, bet ne tikras balsas. Įtempiau klausą norėdamas aiškiau išgirsti. Irklininkas pamanė, kad man jau buvo duota progos išgirsti ir be žodžio, jis įkišo irklą į vandenį ir pradėjome judintis.

Kai artinomės prie tilto, švelnus vėjelis atnešė garsus iki mūsų. Tikrai nuostabu atrodė, kad tie garsai plaukė iš šimtų skirtingų vietų; atrodė, kad stiprūs garsai ėjo iš vandens, bet šis juos stebė. Tas ežeras buvo pilnas žuvų, kurios kaišiojo savo galvas iš vandens. Jos buvo tykios ir ramios.

Kokia priežastis šitų garsų? Pamaniau, kad tai buvo lukštgyviai, bet paaiškino, kad 14 metų atgal, kada statė tiltą, nors su atsidėjimu ieškojo, nerado nė vieno lukštgyvio. Pamaniau, kad tai galėjo būti palaidi akmens judinami potvynio metu. Bet man, paaiškino, kad ežero gilumoj yra tik tiršto purvo. Nieko kito negalėjau išmastyti ir galutinai nusprendžiau, kad tai buvo žuvys.

Eidamas namo, kelyje. masčiau, kad jei paukščiai čiulba, tai kodėl žuvys negalėtų? Tikriausiai, šitos žuvys yra kilusios iš tų, kurioms šventas Pranciškus sakė pamokslus. O gal iš tų kurios gamino pinigus, kai Viešpats ir apaštalai buvo prispausti; gal už tą darbą joms buvo duota dainos dovana. Nors ir buvo baugu, bet kartu malonu ir linksma gamtoje, kada laivelis mėnesienoje plaukė tolyn.

Iš Cath. Digest.

MŪSU KAINOS

atatinka mūsų

PAGAMINTU

BATU tikrai

vertei

Neleiskite savęs apgauti išviršine išvaizda. Mūsų įmonė žinoma visame krašte, visados pateikia vertingus gaminius.

Aukšta kokybė
Didelis patvarumas
Gera išvaizda

CALÇADO JONAS

JONAS VIGELIS

FAB. RUA S. CAETANO, 862 - 809 - TEL. 9-4682

LOJA: AV. ZELINA, 73

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės santvarka.

Argentinoj išeinantis žurnalas «Laikas» apie PLB santvarką rašo: «Mažiausias PLB vienetas yra apylinkė., kurią sudaro nemažiau, kaip 10 kurios nors vietovės lietuvių. Apylinkės susirinkime balso teisę turi visi ne jaunesni kaip 18 metų lietuviai. Balso teisės neturi tie, kurie yra priešingi Lietuvos nepriklausomybei, ir kurie priitaria bolševikinei ar kitokiai Lietuvos okupacijai. Apylinkės susirinkimas vieneriems metams renka apylinkės valdybą susidedančią bent iš pirmininko, jo pavaduotojo ir sekretoriaus, ir apylinkės kontrolės komisiją, kurią taip pat sudaro pirmininkas, jo pavaduotojas ir sekretorius. Jeigu kurioje apylinkėje yra mažiau kaip 10 pilnateisių lietuvių, tada apylinkės susirinkimas vieton valdybos renka vieną seniūną, o vieton kontrolės komisijos-kontrolierių.

PLB apylinkės grupuojamos į PLB apygardas. Apygardos reikalus tvarko apygardos suvažiavimas. Apygardos suvažiavimą sudaro apylinkių pirmininkai ir seniūnai. Apygardos suvažiavimas renka apygardos valdybą ir kontrolės komisiją dviems metams.

PLB apygardos jungiamos į PLB krašto tarybą, kuri yra vyriausias PLB reikalų tvarkytojas kiekviename krašte. Krašto tarybą sudaro kiekvieno krašto lietuvių bendruomenės dvejiems metams rinkti nariai. PLB krašto taryba renka PLB krašto valdybą ir kontrolės komisiją. PLB krašto valdyba kartą per metus šaukia krašto tarybą paprastosios sesijos ir vykdo jos nutarimus.

Vyriausias PLB reikalų sprendėjas yra Pasaulio Lietuvių Seimas, kurį sudaro PLB kraštų tarybų rinkti atstovai.

Kiekviena krašto taryba renka vieną atstovą. Jei krašto bendruomenėje yra daugiau kaip 5000 lietuvių, tai nuo kiekvienų 5000 lietuvių krašto taryba proporcinge sistema renka po vieną atstovą, ir nuo didesnio kaip 3000 likučio-taip pat vieną atstovą. Atstovai į Pasaulio Lietuvių Seimą renkami ketveriems metams. Atstovu gali būti ne jaunesnis kaip 21 metų pilnateisis lietuvis. Pasaulio Lietuvių Seimą paprastos sesijos šaukia Pasaulio Liet. Vyriausiosios Valdybos pirmininka kartą per dvejus metus. Šalia PLB Vyriausiosios Valdybos, Pasaulio Lietuvių Seimas renka ir Pasaulio Lietuvių Vyriausiąją Kontrolės Komisiją. PLB Vyr. Valdyba organizuoja LPB Kultūros Fondą, kuriam tenka 25% bendrųjų pajamų, susidedančių iš tautinio solidarumo įnašų, aukų, palikimų, dovanų ir kt. Kol Lietuva bus išlaisvinta 25% pajamų tenka Tautos Fondui.

Steigiamuosiuose susirinkimuose ir panašiomis progomis ypačiai reikia išnagrinėti ir prisitinkinti prie kiekvienoje šalyje veikiančių įstatymų, kurie dažnai draudžia politinius sambūrus, priklausančius nuo užsienyje esančių centrų."

LIETUVOJE

AR GALIMA IŠ LIETUVOS RAŠYTI LAIŠKUS UŽSIENIN IR AR LAIŠKAI CENZUROJAMI?

Susirašinėjimo cenzūra yra Vilniuje. Ten cenzuruojami siunčiami ir gaunami laišakai. Kiekvienas, kuris turi giminių užsieniuose, automatiškai yra laikomas kaip antitarybinis. Todėl kiekvienas piliečio susirašinėjimas gali susilaukti represijų. Vieni jų tuoj susilaukia, kitiems susirašinėjimas yra persekiojimo pradžia. Bet koks su bet kuo susirašinėjimas yra nepatartinas, nes anksčiau ar vėliau baigsis persekiojimu.

KOLCHOZAI IR SOVKOZAI LIETUVOJE.

Kolchozų Lietuvoje paliginti nedaug. Jų daugiau Klaipėdos, o taip pat ir Vilniaus krašte. Kolchozai pavyksta ten suorganizuoti, kur dideli žemės plotai paliko be savininkų, arba sovietiskai tariant be valdytojų. Šiaip bolševikams nesiseka suvaryti į kolchozus smulkius ūkininkus. Be to, susikurusios kolchozus partizanai nusistatę sunaikinti. Kolchozuose daugiausia rusai gyvena. Sovkozų yra nemaža. Juose gyvena ir dirba tiek lietuviai, tiek rusai. Sovkozai yra įkurti paliktuose be savininkų ūkiuose ar dvaruose, ar paties šeimininko iniciatyva pavedus ūkį kuriai įstaigai ar fabrikui. Sovkozų maždaug tiek, kiek nepriklausomybės laikais buvo ūkių per 50 ha. Skirtumas tarp kolchozo ir sovkozo yra tas, kad kolchozai tiesiog valstybei priklauso, o sovkozai bet kokiai įstaigai, ar fabrikui. Sovkozų, kitaip vadinamų valstybinių ūkių, turi savo žinioje fabrikai, trestai, švietimo ir kitos įstaigos. Valstybiniai ūkiai yra pagalba parsimaitinti tose įstaigose dirbantiems.

— Dabartinė okupacija neranda gausios lietuvų bendradarbiavimo. Nuoširdžiai bolševikam talkina tik buvę kriminalistai. Atsakingesni postai patikimi tik rusams komunistams.

Net komunistai lietuviai neturi Maskvos pasitikėjimo. Taip 1946 m. vasarą darant "pročystką" buvo pašalinti iš pareigų ir nubausti Kauno ap. partijos CK sekretorius Grigalavičius ir partiečiai Vabalius ir Bieliauskas. Antikominforminės nuotaikos jaučiamos ir tarp lietuvių komunistų. Vyriausios kompartijos valdovas ir Maskvos patikėtinis yra Šcerbakovas.

— Koks yra santykis tarp lietuvių ir kitašalių krašto administracijoje?

— Aukštose pareigose santykis 30 : 70 lietuvių nenaudai. Žemesniuose pusiau.

— Užsienių reikalų ministerijos beveik ir nėra. Jos veikimas tik propagandinis. Visa, ką ši ministerija turėtų atlikti, atlieka Maskva.

— Susisiekimas priklauso bendram Tarybų Sąjungos tikslui. Geležinkelių administracijoje tarnautojai daugumą rusai. Visų didesnių stočių viršininkai irgi rusai. Susisiekimas po kraštą nėra trukdomas iki 200 klm., išskyrus tas vietas, kurios vadinamos "draudžiamos zonos (Lenkijos pasienis ir pajūrio sritys). Į Latviją galima vykti be specialių leidimų. Į Gudiją ir Rusijos gilumą vykti su vietos MVD, ar vykdomųjų k-tų pažymėjimais.

— "Ministerių kabineto" ir "aukščiausios tarybos" posėdžiai vyksta rusų kalba.

— Iš lietuviškų kariuomenės dalinių, yra tik 16-ta pėstininkų divizija stovinti Vilniuje. Joje 80% karių yra lietuvių, koman-

duojančiam personale lietuvių maža. Divizijos vadas pulk. Motieka; pavaduotojas gen. Maciauskas (politgenerolas). Kiti lietuviai, kai jie mobilizuojami, išskirstomi po rusiškus dalinius. 1944-45 m. sumobilizuoti lietuviai buvo išsiųsti į Rusiją, kur buvo išskirstyti po rusiškus dalinius. Ir lietuviškose divizijose komanduojama rusų kalba. Specialių Lietuvos karo mokyklų nėra. Tačiau aukštose karo mokyklose, visiems studentams ir studentėms yra priverstinas karo mokslas per visą studijų metą. Per savaitę 4-5 valandos. Baigdamas gauna diplomą ir pereina atsargon.

— Lietuvoje viso yra apie du milijonai, septynis šimtus tūkstančių gyventojų. Čia įskaitoma apie 200 tūkstančių su kaupu atėjunų (kolonistai, kariuomenės daliniai, MKVD).

Kolonistai daugiausia apgyvendinami miestuose, kur juos sunkiau pasiekia partizanų ranka. Toliau, vietovės, iš kurių gyventojai pasitraukė į Vokietiją, ar kur buvo didesni dvarai. Daugiausia kolonistų tenka Vilniaus bei Klaipėdos kraštams. Lenkijos pasieny kolonistų retai kur užtiksi. Į Lietuvą yra atkelta apie 20.000 iš dabar Lenkijai priklausančių lietuviškų žemių. Tačiau šie lietuviai nelaikomi kolonistais. Rytprūsiuose vietiniai gyventojai baigiami išnaikinti. Jų vieton atkeliami iš S. S-gos kolchozininkai. Tačiau ir jų nėra daug. Daugumas Rytprūsių žemių yra be šeimininkų. Vietovės yra apgyvendintos tik prie susisiekimo mazgų. Kaune yra apie 1110.000 gyventojų. 70% lietuviai. Vilniuje 160.000 gyventojų. Lietuvių — 37%, lenkų 23%, rusų, žydų ir kitų — apie 40%.

Žydų iš Rusijos yra atvykę apie 18.000. Naujai atvykę žydai gyvena miestuose, dažniausiai užima aukštas vietas valdžioje. Juos lietuviai traktuoja kaip MVD ar MGB tinklo uolius tarnautojus. Net ir tie žydai, kurie

vokiečių okupacijos metu buvo slapstomi, šiandien nenori savo geradariams padėti. Kaikurie net apkaltinę kad esą buvę blogai maitinami.

— Lietuvos himnas, dabar vadinamas lietuvių tautos giesmė okupacijos pradžioje (1944-5) buvo ir iškilmėse leidžiamas giedoti. Dabar dar giedamas kartais per radiją, bet mokyklose, iškilmėse, jau draudžiamas. Bažnyčiose, esančiose nuošaliai MVD ar MGB būstinių, po pamaldų giedamas.

— Lietuvių išvežtų Rusijos gilumon priskaitoma ligi 150.000.

— 1947 m. pabaigoje Lietuvoje buvo apie 80 tūkstančių rusų karių reguliarios kariuomenės. MVD siekia apie 30.000.

— Nuo 1944 m. ligi dabar yra žuvusių rezistencijos žmonių, kovoje prieš bolševikus apie 20 tūkstančių. Partizanų ir priešo nuostoliai normaliai vykusių kautynių 1 : 10 lietuvių naudai. Bolševikų nuostoliai per tą laiką siekia 150.000. Tai pasiekta partizanų ginklų pranašumu, drąsa ir specialia taktika.

— Lietuvoje visi, tiek senas, tiek jaunas, tiek partizanas tiek aukštas valdininkas okupantas tiki, kad bus karas. Nuo 1947 m. vasaros, kada kalbos apie artėjanti karą padidėjo, buvo išleistas įsakymas, kad kiekvienas bus baudžiamas, kas leis bet ko-

kius gandus apie karą. Kariuomenę vizituoją generolai neslepiamai kalba apie karo galimus su vakarais. Svarbesnių įmonių vedėjai drįsta per mitingus raginti darbininkus pakelti darbo našumą artėjančio karo akivaizdoje. Karo pradžia laikas speliojama iki poros metų.

ŽUVO PULKININKAS VITKUS IR GENEROLAS PEČIULIONIS

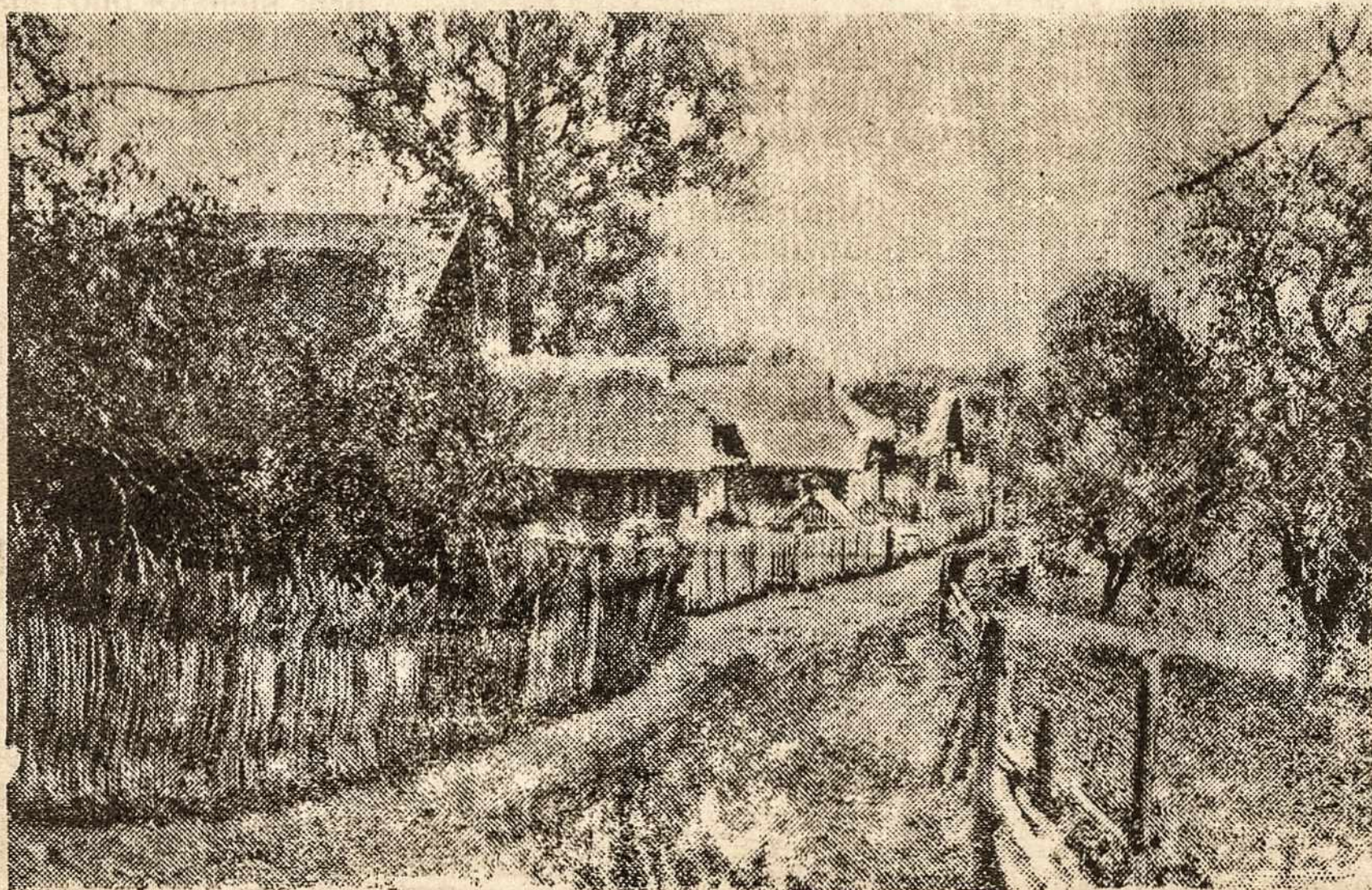
Kap. P Jurgėla rašo «Drauge», kad inžinerijos artilerijos pulkininkas Vitkus ir nepriklausomybės kare 1919 metais prieš rusus pasižymėjęs kaip taikliausias artilerijos karininkas generolas Pečiulionis dalyvavo partizanų eilėse ir joms vadovavo. Gautomis žiniomis, juodu, kaip tikri lietuviški liūtai kovojo su raudonaisiais pulkais ir pamatę, kad jų ginklo draugų šalia jų jau neliko ir žinodami kaip bolševikai elgiasi su partizanais, jie šaudė ligi paskutinės kulkos ir, pasilikę po vieną paskutinę granatą, patys susisprogdino. Retėjančios partizanų eilės nepranyksta — jas papildė nauji savanoriai be jokios mobilizacijos, vien tik sukruvintos ir dejuojančios tėvynės šaukimu.

KO PAVERGTIEJI TIKISI IŠ VAKARŲ DEMOKRATIJŲ

Visų tautų anapus geležinės uždangos viltys yra sudėtos į Vakarus. Šiomis viltim tebėra ir šiandien gyva kiekviena pavergtųjų tautų pirka. Jomis guodžia-

si ir vegetuoja kasdien visokeriopai vergiamas inteligentas, ar skurstas darbininkas. tos viltys suteikė energijos ir ištvermės pavergtų tautų rezistencijom, kuriom lieka laimėti arba mirti.

— Ir vėl nauji paskyrimai Lietuvoje! Patys "geriausi iš geriausių Lietuvos liandies sūnūs", kaip praneša Vilniaus "Tiesa", yra paskirti į atsakomingas vietas. Štai jie: Lietuvos Tarybų Respublikos Ministerių Tarybos Pirmininko pavaduotoju paskirtas draugas Pisariov, Paruošų Ministerijos Įgaliotiniu draugas Andriejev, Lietuvos Tarybų Respublikos Prokuroru — draugas Salinin, Klaipėdos krašto prokuroru — drg. Sugadijev, Lietuvos geležinkelių viršininku — drg. Kožukov, Lietuvos geležinkelių referentu — drg. Čudajev, Lietuvos žemės ūkio Ministeriu — drg. Mamajev, Kauno pramonės viršininku drg. Jegorov, Vilniaus švietimu viršininku — drg. Agorkov, Alytaus apskr. kolchozų viršininku — drg. Zaks, Utenos švietimo vedėja draugė Chaja Grei, Mariampolės teisėju — drg. Naidianov, Panevėžio teisėju — drg. Medviediev, Lietuvos Aero Klubu viršininku — drg. Seliviorstov.

Nepriklausomos Lietuvos kaimas.

VISAME PASAULYJE

BERLYNE BRĖSTA SVARBŪS ĮVYKIAI.

Einant amerikų, anglų, prancūzų ir rusų priimtais 1946 metais Berlynui tvarkyti nuostatais, šiais metais turi būti rinkimai atstovų į miesto savivaldybę. Amerikų, anglų, ir prancūzų zonose toki rinkimai bus 5 d. gruodžio. Rusai, pramatdami jiems nepalankias rinkimų pasekmes, savo zonoj rinkimus neribotam laikui atidėjo ir protestavo prieš kitų trijų zonų vykdumus rinkimus. Tačiau sąjungininkai į rusų protestą nekreipė dėmesio. Rinkimams sutrukdyti rusai savo zonoje sušaukė Berlyno miesto komunistų partijos ir jiems palankius atstovus miesto prefeitūroj, o šie, nors ir būdami mažumoj, tik 32 iš 130, pasiskelbė esą šeiminkais ne tik rusų zonos bet viso Belyno. Jie "atleido" iš pareigų miesto prefeita Friedensburg, ir paskelbia, kad įvyksiantieji gruodžio m. rinkimai bus neteisėti.

Susidariusioje padėty Berlynas yra padalintas į dvi dalis ir turės dvi prefeituras: rusų ir vakarų sąjungininkų valdomoms zonoms.

— Rusai pripažino jų zonos komunistų suorganizuotą miesto valdybą.

— Rusų zonos prefeitas kreipėsi į vakarų sąjungininkų zonų vokiečius, kad jie boikotuotų įvykstančius gruodžio 5 d. rinkimus.

— Net ir rusų zonos gaisrininkams uždrausta vykti gesinti gaisrų vakarų sąjungininkų valdomose Berlyno zonose.

ANGLIJOS DARBININKAI PRIEŠ KOMUNIZMĄ.

Didžiausio Anglijos transporto darbininkų sindikato, turinčio pusantro milijono narių, vadovybė priėmė nutarimą pasmerkiantį komunistų veikimą.

— Brazilijos federalinė vyriausybė, kaip praneša spauda, paleis apyvarton pusantro milijono popierinių kruzeirų. Tai

daroma sąryšyje su valdininkų reikalavimu pakelti algas. Kitos priemonės biudžetui išlyginti neranda. Kartu su cruzeiro nuvertinimu viskas pabrangs.

— Čili delegacija Jungtinių Tautų Organizacijos juridinėj komisijoj kaltino rusus, kad jie neišleidžia iš Rusijos išvykti rusių, Rusijos piliečių ištekejusių už svetimšalių. Buvusio Maskvoj Čili ambasadoriaus sūnus apsiavedė su Rusijos piliete. Kai jis grįžo Čilen, jo žmonai išvažiuoti kartu su savo vyru, nebeleido.

— Kinijoj nacionalistų padėtis yra kritiška. Amerikonai su pagalba nesiskubina. Miestas Suchow, turintis 800.000 gyventojų komunistų armijos yra beveik apsuptas ir gyventojai didžiausioj panikoj, apleidžia miestą.

Taip pat ruošiamasi pasitraukimui ir iš Nanqui miesto.

— Argentinoj streikavo kepyklų darbininkai reikalaudami pakelti atlyginimą.

— Venezueloj suspenduotas komunistų laikraštis «La Tribuna Popular» už peržengimą cenzūros nustatytų taisyklių.

— Jungtinių Tautų Organizacijos posėdžiuose buvo ir lietuvių laikraščių atstovai - korespondentai. Taip pat ir VLIK-o atstovai, kurie įteikė atatinamiems organams memorandumus.

— Dienraščio «Draugo», išeinančio Čikagoje, korespondentas iš Hamburgo rašo, kad pirmame laive, vežančiame karo tremtinius Amerikon, daugumą sudaro žydai. Lietuvių su pirmu laivu buvo numatyta 164. Tačiau pateko tik apie 80. Ir tai lietuvių vardu važiuojančių yra dalis nelietuvių-žydų. Nenuostabu,

turint panašius faktus dėmesyje, kad laikas nuo laiko pasitaiko išsišokimų prieš žydus.

— Italijoj vėl prasidėjo naujų streikų banga. Neapolyje streikuoja susisekimo tarnautojai.

— Amerikos mokslininkai tvirtina, kad ateinančiais metais atominė energija bus galima varuoti ir žemdirbystėje.

— Amerikoj pradėtas statyti transatlantinis laivas 48 tūkstančių toneladų, kuris kainuosias apie 30 milijonų dolerių. Jis bus pritaikintas taikos ir karo metu. Turės apsigynimą prieš submarinus ir kitus jūrų ginklus. Laivas galės vežti 2000 keleivių taikos ir 12.000 kareivių karo metu.

— Čilės sostinėj Santiago mieste sudegė medicinos mokykla, kurioj lankėsi daugiau tūkstančio studentų. Iš jų 350 svetimšaliai. Nuostolių padaryta už 3 milijonus dolerių.

— Greitu laiku bus pasirašyta Brazilijos-Čili prekybos sutartis. Brazilija kasmet iš Čili pirks 3000 tonų vario.

MARSHALL PASILIEKA

Trumaną išrinkus Amerikos prezidentu, buvo gandų, kad Marshall pasitrauks iš užsienio politikos vadovybės. Bet prezidentas Trumanas pareiškė žurnalistams, kad Marshall pasiliksis ir toliau vadovauti užsienio politikai.

— Žydų valstybė prašosi priimama į Jungtinių Tautų Organizaciją. Tačiau nesusrinkus reikalingo balsų skaičiaus, kurie ją rekomenduotų, jos prašimas nebus patenkintas.

— Venezuelos revoliucinę vyriausybę pirmiausia pripažino Argentina. Amerika nors ir nepripažino, bet diplomatinius santykius palaiko.

— Italijos vyriausias kariuomenės vadas nuvyko Amerikon.

Lietuviai BRAZILIJOJE

Apie įsikūrusius tautiečius mums tekdamo nugirsti Lietuvoje visokeriopų informacijų. Dargi pačių blogiausių. Likimui lėmus ir mums patiems teko čia atvykti ir įsikurti. Ir ką gi? Visos tos informacijos, pasirodo, buvo perdėtos išpūstos ir iškraiptytos. Tiesa, kaip visur, taip ir čia pasitaikydavo įvairių žmonių, įvairių tipų: kaip toje patarlėje, taip ir čia pasitaikydavo, kad purvina avis visą kaimynę išpurvina. Tačiau žymi dalis emigrantų savo darbštumu, sumanumu, taupumu pasiekė labai gražių rezultatų. Aš manyčiau, kad būtų tiksliau ne toms purvinoms avims skalbti per laikraščius nugaras (tas ir turi savo prasmę), bet kelti viešumon darbščius, dorus, prasičius gyvenime tautiečius, kad jie būtų kitiems pavyzdžiais, kad įgautume daugiau pasitikėjimo savimi ir mestume tuščius aimanavimus bei "sunkiais" laikais nusiskundimus.

Aš ir pasiryžau tokių darbščių, pavyzdingų mūsų pionierių visą eilę ir atvaizduoti.

1. POVILAS IR ONA MIŠKINIAI

Tai simpatinga rokiškėnų porėlė atvykusi Brazilljon 1927

metais. Abu kilę iš paprastos, darbščios liaudies. Sunkiai dirbo tėvynėje, dar kiekiau grūmėsi su gyvenimu atvykę čion. Juk pagalvojus apie tas darbo ir gyvenimo sąlygas, kurias teko pakelti patekus fazendon, šiurpas nukrato. Antai, dar ir dabar D. P. atbėgę iš Europos

Tautietis Povilas, tam pačiame "Argos" fabrike 14 metų dirbo audėju, po to stalių dirbtuvėje, kol pagaliau įsirengė nuosavą dirbtuvę, kaip su šypsena jis man parodęs savo kieme pasiūraitę pasakė. Dieną dirbo fabrike, liuoslaikiu, naktimis, savo "pašiūraitėje". To darbštumo pasekmės, kad šiandien turi porą gyvenamų namų, didelę elektro-mekanišką stalių, bei baldų dirbtuvę. Jo turtas siekia apie pusę milijono kruzeirų.

Reikia pastebėti, kad abu liko

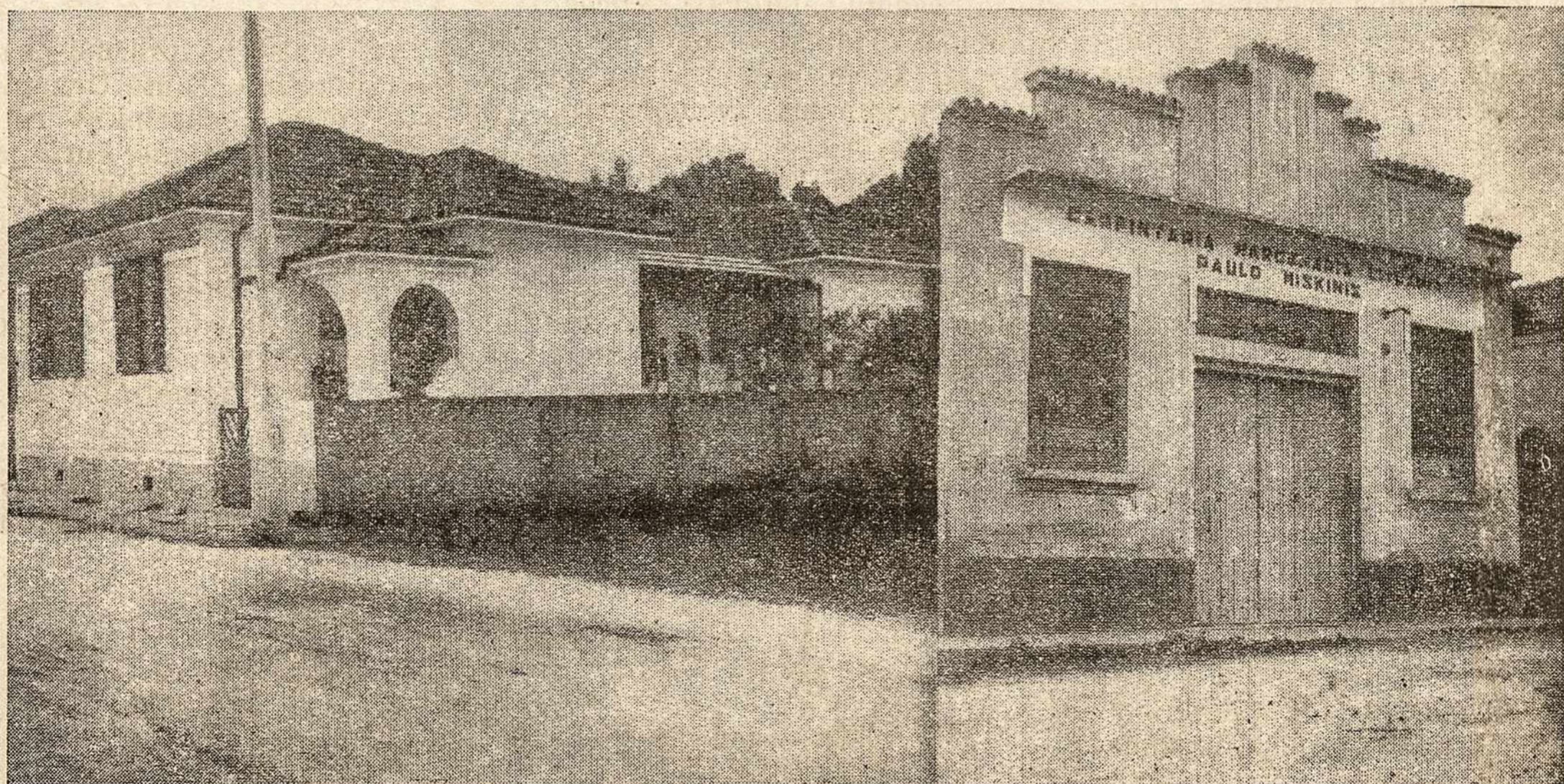

P. ir O. Miškiniai.

pragaro, nesiryžta vykti į kavos plantacijas, o pagalvokit, kaip ten galėjo būti prieš 20 metų, kada fazendieriai galėjo elgtis su darbininkais kaip norėjo. Prie pirmos progos daugumas bėgdavo miestan. O. Miškinienė palikusi fazendą, atvyko į Jundiai įstodama į tekstilės "Argos" fabriką kaip audėja kur ir šiandien, jau 20 metų, dirba būdama "turmos" viršininke.

tipiški, nuoširdūs, vaišingi tautiečiai ir jų namai yra centru Jundiai lietuviams.

P. Miškinis yra padėjęs kelio likai tautiečių pasistatyti nuosavus namus. Kaip gabus stalius yra padaręs visą medžio darbą, ir nemokamai, arba už pasakiškai mažą atlyginimą, paimdamas kokią šimtinę kruzeirų, kad žmogus nesijaustų esąs savo geradariui skolingas. Šiais žiau-

P. Miškinio gyvenamasis namas ir dirbtuvė.

raus materializmo laikais tokia labdarybė kelia mumyse susižavėjimą.

Ne tik nepamiršo savo tėvynės, bet jos rūpesčiais ir dabar gyvena: jis sužinojęs, kad į Campo Limpo atvyko naujas tremtinių ešalonas, vyksta stovyklon, patarti tautiečiams. Jo dirbtuvėje 2 atvykusieji lietuviai išmoko amato ir gerai uždirba. Vienas savo namą stato si, o kitas užpirko sklypą.

Nors taip paminėdamas tų darbsčių tautiečių 20 metų naujoje žemėje išikurimo jubilėjų, linkime energijos ir ryžtingumo toliau darbuotis ir būti patraukiančių pavyzdžiu.

Korespondentas

P. S. P. Miškinis jau užsisakė "Mūsų Lietuvą" 1949 metams.

JUNDIAI ĮSTEIGTAS PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS SKYRIUS

Š. m. lapkričio mėn. 15 d. P. Miškinio namuose įvyko lietuvių susirinkimas. Dalyvavo 16 iš bendro skaičiaus 40. Iniciatorių vardu susirinkimą atidarė Dr. E. Draugelis pažymėdamas, kad P. L. Bendruomenės skyriaus steigiamasis susirinkimas kaip tik vyksta naujos tėvynės (Brazilijos) sukaktuvinės dienoje, kuomet senieji imigrantai su vietiniais gyventojais švenčia 59 respublikos paskelbimo metines. Jis kviečia priimti savo tarpan ir naujuosius iš tėvinės tremtinius, ir laikyti juos savo svečiais, nes tremtiniai čia mano pasilikti galimai trumpiausią laiką ir «sugaudus trimitams» tuojau grįžti į kovos barą, kad aktyviai dalyvautų tėvynės išlaisvinime.

Išrinkus prezidiumą buvo svarstomas VLIK-o prisiųstas Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Konstitucijos projektas, kuris po gyvų diskusijų priimamas be pakeitimų.

Nutarta steigti P. L. B-nės skyrių, ir išrenkama valdyba bei revizijos komisija.

Tarp iškeltų klausimų gyvų diskusijų sukėlė kultūros kursų steigimas. Nutarta, kad Dr. Draugelis karts nuo karto skaitys įvairiomis temomis paskaitų, taip pat esant reikalui, darys pasaulio politikos apžvalgą.

Nesant lietuviškos mokyklos, numatyta mokyklinio amžiaus vatkučiams duoti pamokas lietuvių kalbos ir tėvynės pažinimo dalykų.

Bendruomenės choristams JONUI TATARUNUI ir ANAI LAŠINSKAITEI, sukūrusiems naują lietuviškos šeimos židinį lapkričio mėn. 27 d., linkime daug džiaugsmingų gyvenimo dienų.

Bendruomenės Choras.

Brazilijos Lietuviai Pradėjo Rinkliava Mūsų Tautiečiams Tremtiniams

Artėjant Kalėdų Šventėms buvo pradėta prieš savaitę laiko mūsų kolonijoje aukų rinkliava sušėlimui tremtinių, kurių didelis skaičius tebeskursta Vokietijos lageriuose. Tam tikslui parengtą atsisaukima, kviečiantį Brazilijos lietuvius pasidalinti savo švenčių džiaugsmiais su mūsų broliais ir seserimis Vokietijoje, pasirašė Lietuvos konsulas São Paulo mieste ir visų lietuviškųjų organizacijų pirmininkai arba atstovai. Šis atsi-

šaukimas yra atspausdintas ir gaunamas pas rinkliavos rinkėjus.

Aukos priimamos žemiau nurodytose vietose ir pas mūsų kolonijos lietuviškųjų organizacijų rinkėjus:

1) Lietuvos Konsulatas, Rua Jaguaribe, 477;

2) «Mūsų Lietuvos» redakcija, Rua Venda Nova, 116, V. Zelina;

3) «Žinių» redakcija, Av. Tiradentes, 1026.

4) Vila Zelinos bažnyčios šventoriuje, sekmadieniais pamaldų metu.

Nėra galimybės applanstyti kiekvieną namie, tad parodyk savo gerą valią ir neapplankytas.

São Paulo lietuviškoje spaudoje bus skelbiamos visos rinkliavos žinios ir kaip ir kam jos bus pasiųstos.

Per pirmąją rinkliavos savaitę surinkta aukų pagal jau atsisikaitytus aukų lapus sekantieji kiekiai. Sekančiuose numeruose skelbsime kitus aukotojus. Už aukas visiems nuoširdus ačiū.

Cr.\$ 500,00 - : Lietuvių emigrantų savišalpos kasa.

Cr.\$ 100,00 - : Kušeliauskas Vincas, Paukštyš Jonas, Švegžda Juozas, Valavičius Henrikas.

Cr.\$ 50,00 - : Danielius Petras,

Svarstant spaudos reikalą, dalyviai buvo supažindinti su vietos lietuvių spauda (S. Paulo spausdinamais laikraščiais: — "Žinios" ir "Mūsų Lietuva"). Visi gėrėjosi gražiai leidžiamu žurnalu "Mūsų Lietuva", kuriame yra talpinama tiek iš Brazilijos, tiek iš Lietuvos idomių paveikslų, taip pat dailininkės Stančikaitės - Abraitienės piešinių. Ir čia pat daugelis nusistatė šita žurnala įsirašyti.

Patalpas susirinkti, bei raštinei pasiūlė savo namuose p. Miškiniai. Pasibaigus susirinkimui, dalyviai šeiminkų buvo nuoširdžiai, lietuviškai pavaišinti.

Korespondentas

Dirsė Povilas, Guiga Julius, Leiponas Jonas, Matelionis Juozas, Matuzonis Kazys, Pocius Vladas.

Cr.\$ 30,00 - : Kutka Vincas.

Cr.\$ 25,00 - : Kontautas Vaclovas, Sejuniėnė Magdalena, Triubas Stasys.

Cr.\$ 20,00 - : Bagdžius Jonas, Brakniėnė Uršulė. Grabauskas Aleksas, Kazlauskas Kazys, Kupčiūniėnų Augusta, Masys Jurgis, Makuškiėnė Bronė, Nacevičius Napoleonas, Pangonis Antanas, Skorupskis Stasys, Skrebys Antanas, Stungurys Pranas.

Cr.\$ 15,00 - : Šatienė Valerija, Žutautas Stasys.

Cr.\$ 11,00 - : Lupčikiėnė Marija, J. Tarasevičienė.

Cr.\$ 10,00 - : Ausenka Kazimieras, Baltrukonis Leonardas, Banys Juozas, Barisnevičienė Sofija, Bartusevičius Justinas, Bitiniėnė Ana, Boguslauskas Aleksandras, Braškiėnė Ona, Budžius Viktorija, Didžiulis Teklė, Galvonas Juozas, Kaulinis Kazys Kazlauskas Kazys, Liutkevičius Viktoras, Mačiulevičius Antanas, Makuška Petras, Pavlonienė Ieva, Petkevičienė Domicelė, Ratkevičius Stasys, Saldys Stasys, Stankevičius Antanas, Strbalov Joana, Šimonis Petras, Tiliėnė Julija, Triubas Stasys.

Cr.\$ 6,00 - : Dukas Aleksandra.

Cr.\$ 5,00 - : Ajauskienė Ona, Arias Nena, Augustaitis Viktorijo, Bagdonas Emilija, Bartusevičius Stasys, Budrienė Ona, Danilovski Miguel, Demikis Justinas, Girskus Antanas, Golskis, Jurgis, Greičius Boris, Gričius, Justinas, Kozikiėnė Marija, Lazdauskas Hermanas. Nadolskiėnė Adelė, Nazar João, Nemuriėnė Marija, Pacifico Barbora, Rakietienė Marija, Skruzdeliauskas Kazys, Šukavičius Pijus, Šlepetys Algimantas, Vasiliauskaitė Aksamutė, Vosylius Antanas, Taladas Karolis.

Cr.\$ 3,00 - : Paniuškis Valteris.

Cr.\$ 1,00 - : Radzevičienė Marijona.

Penki nežinomi aukotojai sumoje Cr.\$ 48,60.

Viso labo atsiskaityta Cr. \$ 2.104,60. Pagal aukų lapus ši suma pasiskirsto sekančiai: Vila Zelinos bažnyčios šventorius:

Aukų lapas N. 1 Cr.\$ 435,60

" " " 12 " 282,00

p. Regina Kutkaitė, lietuvių skaučių atstovė:

Aukų lapas Nr. 2 Cr.\$ 345,00

" " " 4 " 231,00

" " " 11 " 211,00

p. Jonas Paukštys:

Aukų Lapas Nr. 29 Cr.\$ 100,00

Lietuvių emigrantų savišalpos kasa:

Aukų Lapas Nr. 32 Cr.\$ 500,00

Viso: Cr.\$ 2.104,60

Henrikas Valavičius

ŠVENTORIAUS APTVĖRIMUI

AUKOJO:

Tūkstantį plytų Cr \$ 360,00 vertės K. Korkiškis.

Po Cr \$ 20,00: V. Banys, A. Subačius, A. Bosudo;

Po Cr.\$ 10,00: K. Andriulis ir W. Kazlauskas.

Aukojusiems dėkojame Klebonas ir Statybos Komitetas.

UŽSAKAI EINA:

Vlado Steponavičiaus su Izabele Stankevičiūte; ir João Casagrande su Janina Nacevičiūte.

KAIP GAUNAMOS ŽINIOS IŠ LIETUVOS?

Nors Lietuva yra anapus «geležinės uždangos» ir rubežiai yra saugojami kaip niekad, vienok Lietuvos išlaisvinimui vado vaują asmenys ir įstaigos gauna tikslų informacijų apie padėtį Lietuvoje. Šiame «M. L.» nr. talpinamos žinios yra beveik visos iš Eltos spalio mėn. biuletenio. «M. L.» ir ateityje plačiai informuos kas darosi pavergtoje Lietuvoje.

BUS LINKSMA IR SMAGU

RUOŠIAMAME LIETUVIŲ S-GOS BRAZILIOJE SU SKAUTAIS

VAKARIE

MOKOJE - RUA LITUANIA, 67

GRUODŽIO 25 D.

GRUODŽIO 25 D.

BUS SUVAIDINTA DVIEJŲ VEIKSMŲ KOMEDIJA

«NEPADĖJUS NĖR KO KASTI»

PRADŽIA 20 VAL. PABAIGA 4 VAL. RYTO

GROS LIETUVIŠKAS ORKESTRAS

Prašome įsigyti pakvietimus iš anksto, nes vietoje nebus platinami

KALĖDŲ EGLUTĖ MOKOJE

Gruodžio mėn. 19 d. Moko mokykloje 3 val. p. p. mokyklos mokiniams bus suruošta Kalėdų eglutė ir baigusiems ketvirtą skyrių įteikti diplomai. Eglutės programą išpildys mokyklos mokiniai.

Rep.

— Kalėdoms plotkelių galima gauti Vila Zelinoj klebonijoj. Vila Anastazijoj bus nešiojama į namus.

LIETUVIŲ KOMERCANTŲ ŽINIAI

Dabar jau pats laikas apsirūpinti kalendoriais (folhinėm)

Jau turime didžiulį pasirinkimą įvairiausio tipo kalendorių. *Arte grafica Lituania Ltda* Rua Venda Nova, 116. V. Zelina

Parduodami namai

Iš 3-jų kambarių ir virtuvės

PRIE VIA ANCHIETA

Vila Gonçalves Junior, São Bernardo

kreiptis pas

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

Rua Venda Nova, 83 - Vila Zelina

Dê a seu filho a melhor arma para vencer!

TODOS os pais, ricos, remediados e pobres, poderão desde já formar o designio inabalável de colocar em mãos de seus filhos, a arma do triunfo certo, quando tiverem de enfrentar, no futuro, êles mesmos, as lutas do seu esforço próprio nas atividades da vida. Aos pais decididos e previdentes a PRUDENCIA CAPITALIZAÇÃO oferece hoje esta oportunidade.

Peça informações sem compromisso.

PRUDENCIA CAPITALIZAÇÃO

Visais reikalais kreiptis pas NICOLAU VATOFF - Av. Rangel Pestana, 28 - 6.º and. - Sala 607 - (esquina rua 11 de Agosto)

APLANKYKITE

Naujai įrengtą ir
jaukiai dekoruotą
RESTORANĄ

Chopp
PIRATA

Lietuviški valgiai Malonus patarnavimas. Jauki aplinkuma. Pavizdinga švara. Kainos prieinamos.

Praça Carlos Gomes, 180 - Tel. 6-2843 - S. Paulo

KOMERCIANTŲ DĖMESIUI!

Didelis pasirinkimas įvairaus tipo folhinių (kalend.)

Arte Grafica
LITUANIA LTDA.

DIRBA VISUS SPAUDOS DARBUS

PIEŠINIAI KLIŠĖS SPAUDA

RUA VENDA NOVA, 116 - V. ZELINA
CAIXA POSTAL 4118 - SÃO PAULO

UŽSAKYKITE

MŪSŲ

LIETUVŲ

SAVO PRIETELIAMS

CASAS
SÃO JORGE

APRENGIA VYRUS NUO GALVOS IKI KOJU

Batai, skrybėlės, marškiniai, kaklaraiščiai, kojinės, lietsargiai,
Taip pat batukai moterims ir vaikams.

Viskas geriausios rūšies, patvaru, gražu ir pigu.

IŠ FABRIKO TIESIAI VARTOTOJUI.

INDUSTRIA E COMERCIO DE
CALÇADOS MATELIONIS LTDA.

KRAUTUVĖS:

Largo do Cambucy, 105
Rua São Caetano, 526
Rua São Caetano, 510

FABRIKAS IR RAŠTINĖ:

Rua Javaés, 719
São Paulo

FOTO-STUDIJA **BERNARDO**

IKURTA 1890 METAIS

Išpildo meniškai įvairius foto darbus
Specialybė padidinimams
tamsiuose tonuose ir sepia,
spalvinimai aliejiniais
dažais ir pastele

Arthur Schmidt

PRIMAMI PAKVIETIMAI I NAMUS
SENU PORTRETU REPRODUKCIJOS

R. SÃO CAETANO, 447 - TEL. 4-5576 - S. PAULO

LIETUVISKAS RESTORANAS

VALGYKLA

— POVILO JOTEIKOS —

Skani pietūs, vakarienė,
užkandžiai, gėrimai, silkės,
lietuviški kopūstai, agurkai
košelienu, pizza napolitana

RUA DOS ITALIANOS, 711 - BOM RETIRO
Is Lgo. S. Bento eina onibusai 70 ir 71 iki galo. - Bondé 55

Savi pas savuosius

Composto e impresso na

ARTE-GRAFICA LITUANIA Ltda.

RUA VENDA NOVA, 116 - SÃO PAULO - VILA ZELINA